

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 33

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 16 ianuarie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
296/2011. — Lege pentru ratificarea Tratatului dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate, semnat la Oslo la 20 septembrie 2010.....	1	Decizia nr. 1.578 din 7 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate	13–14
Tratat între România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate.....	2–9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
987/2011. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate, semnat la Oslo la 20 septembrie 2010	9	296/2011. — Ordin al ministrului administrației și internelor pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției informare și relații publice	15–27
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.478 din 8 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu	10–11	33. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Procedurii de certificare a declarației privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare, precum și a modelului și conținutului formularului „Certificat privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare”.....	28–31
Decizia nr. 1.520 din 15 noiembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	11–13		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Tratatului dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate, semnat la Oslo la 20 septembrie 2010

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate, semnat la Oslo la 20 septembrie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE SENATULUI

ROBERTA ALMA ANASTASE

VASILE BLAGA

București, 21 decembrie 2011.

Nr. 296.

TRATAT**între România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate**

România și Regatul Norvegiei, denumite în continuare *părțile contractante*, luând în considerare legile și reglementările în vigoare privind aplicarea legii pe teritoriul părților contractante și dorința de a îmbunătăți eforturile de cooperare în materia aplicării legii și a administrării justiției, din dorința de a facilita reabilitarea socială în mediul lor social de origine a persoanelor condamnate, considerând că aceste obiective reclamă ca persoanele care sunt condamnate definitiv ca urmare a săvârșirii unei infracțiuni penale să aibă posibilitatea de a-și ispăși condamnarea în mediul lor social de origine și că cel mai bun mijloc de a îndeplini această cerință este de a-i transfera către țările lor de origine, luând în considerare necesitatea unei aplicări extinse a principiului transferării persoanelor condamnate, luând în considerare faptul că:

(1) ambele părți contractante au ratificat Convenția Consiliului Europei asupra transferării persoanelor condamnate din 21 martie 1983. Potrivit acestei convenții persoanele condamnate pot fi transferate în vederea continuării executării condamnării ce le-a fost aplicată numai către statul ai cărui cetățeni sunt și numai cu consimțământul lor și cu acordul statelor implicate. Protocolul adițional la aceeași Convenție, din 18 decembrie 1997, care permite transferarea, cu anumite condiții, și în lipsa consimțământului persoanei condamnate, a fost și el ratificat de ambele părți contractante;

(2) totuși, ar trebui avută în vedere continuarea dezvoltării cooperării prevăzute de instrumentele Consiliului Europei referitoare la executarea hotărârilor penale, mai cu seamă în cazul în care cetățenii părților contractante au făcut obiectul unei hotărâri penale și au fost condamnați la o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate pe teritoriul unei alte părți contractante. Fără a afecta necesitatea asigurării garanțiilor corespunzătoare pentru persoana condamnată, implicarea acesteia în procedură nu ar trebui să mai fie una dominantă prin cerința ca în toate cazurile aceasta să își exprime consimțământul în legătură cu înaintarea unei hotărâri către cealaltă parte contractantă în vederea recunoașterii și executării condamnării aplicate prin aceasta;

(3) prezentul tratat trebuie să fie aplicat în așa fel încât să permită respectarea principiilor generale de egalitate, echitate și caracter rezonabil;

(4) niciunul dintre termenii prezentului tratat nu va putea fi interpretat ca interzicând refuzul de a executa o decizie atunci când există motive obiective să se presupună că condamnarea a fost pronunțată în scopul pedepsirii unei persoane pe motivul sexului, rasei, religiei, originii etnice, cetățeniei, limbii, opiniilor politice sau orientării sexuale a acesteia sau că situația acelei persoane ar putea fi prejudiciată în baza oricăruia dintre aceste motive;

(5) prezentul tratat nu împiedică pe niciuna dintre părțile contractante să facă aplicarea normelor sale constituționale cu privire la siguranța juridică, libertatea de asociere, libertatea presei și libertatea de exprimare prin alte mijloace de difuzare publică, au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Definiții**

În sensul prezentului tratat:

a) „persoană condamnată” înseamnă orice persoană, inclusiv un minor, împotriva căreia a fost pronunțată o hotărâre pe teritoriul uneia dintre părți și care se află în detenție pe teritoriul acesteia;

b) „hotărâre” înseamnă o decizie sau o dispoziție definitivă a unei instanțe din statul emitent, prin care se aplică o condamnare unei persoane fizice;

c) „condamnare” înseamnă orice pedeapsă privativă de libertate sau orice măsură de siguranță privativă de libertate aplicată pe o perioadă limitată sau nelimitată în temeiul unei infracțiuni penale și în baza unui proces penal;

d) „stat emitent” înseamnă statul pe teritoriul căruia este pronunțată hotărârea;

e) „stat de executare” înseamnă statul către care se înaintează o hotărâre în vederea recunoașterii și executării acesteia;

f) „statul în care locuiește” persoana condamnată este statul în care persoana condamnată locuiește și și-a avut reședința conform legii în mod continuu pe o perioadă de cel puțin 5 ani și pe al cărui teritoriu urmează să își păstreze dreptul de ședere permanentă;

g) „cetățean” înseamnă, pentru România, un cetățean român, iar pentru Regatul Norvegiei, un cetățean norvegian.

ARTICOLUL 2**Desemnarea autorităților competente**

1. Autoritatea competentă este, pentru România, Ministerul Justiției, iar pentru Regatul Norvegiei, Ministerul Justiției și Poliției. În sensul articolului 14, „autoritate competentă” înseamnă, pentru România, Ministerul Administrației și Internelor, iar pentru Regatul Norvegiei, Ministerul Justiției și Poliției.

2. Părțile contractante își notifică reciproc eventualele schimbări apărute în legătură cu autoritățile competente.

ARTICOLUL 3**Scopul și sfera de aplicare**

1. Scopul prezentului tratat este de a stabili regulile potrivit cărora o parte contractantă urmează, cu scopul de a facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate, să recunoască o hotărâre și să pună în executare condamnarea.

2. Prezentul tratat se aplică în cazul în care persoana condamnată se află pe teritoriul statului emitent.

3. Prezentul tratat se aplică numai pentru recunoașterea hotărârilor și executarea condamnărilor în sensul prezentului tratat. Faptul că pe lângă pedeapsa cu închisoarea a mai fost

dispusă și obligarea la plata unei amenzi și/sau confiscarea, care nu a fost încă achitată, recuperată sau pusă în executare, nu va împiedica înaintarea hotărârii.

4. Prezentul tratat nu poate avea ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile de drept fundamentale consacrate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

ARTICOLUL 4

Criteriile pentru înaintarea hotărârii și a certificatului

1. Cu condiția ca persoana condamnată să se afle pe teritoriul statului emitent și să își fi exprimat consimțământul, atunci când acesta este necesar potrivit prevederilor articolului 6, hotărârea, însoțită de certificatul al cărui model este prevăzut în anexa I, poate fi înaintată celeilalte părți contractante atunci când:

a) cealaltă parte contractantă este statul de cetățenie al persoanei condamnate sau statul în care aceasta locuiește; ori
b) cealaltă parte contractantă este statul cu care, deși nu este statul prevăzut la litera a), persoana condamnată are legături strânse care justifică efectuarea transferării, iar autoritatea competentă a acelei părți contractante este de acord cu înaintarea hotărârii și a certificatului.

2. Înaintarea hotărârii și a certificatului poate avea loc dacă autoritatea competentă a statului emitent, după caz, cu consultarea dintre autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare, este satisfăcută cu privire la faptul că executarea condamnării în statul de executare va facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate.

3. Înaintea transmiterii hotărârii și a certificatului, autoritatea competentă a statului emitent se poate consulta, prin orice mijloace adecvate, cu autoritatea competentă a statului de executare. Consultarea este obligatorie în cazurile prevăzute la alineatul 1 litera b). În asemenea cazuri autoritatea competentă a statului de executare informează în mod prompt statul emitent dacă a decis să aprobe sau nu transmiterea hotărârii.

4. Pe parcursul consultărilor, autoritatea competentă a statului de executare poate prezenta autorității competente a statului emitent o opinie motivată cu privire la faptul că executarea condamnării în statul de executare nu ar facilita reabilitarea socială și reintegrarea cu succes în societate a persoanei condamnate.

Dacă nu a avut loc o consultare, o asemenea opinie poate fi prezentată fără întârziere după transmiterea hotărârii și a certificatului. Autoritatea competentă a statului emitent examinează opinia prezentată și decide dacă să își retragă sau nu certificatul.

5. Statul de executare poate, din proprie inițiativă, să solicite statului emitent înaintarea hotărârii împreună cu certificatul. Persoana condamnată poate și ea să solicite autorităților competente ale statului emitent sau ale statului de executare să inițieze procedura de înaintare a hotărârii și a certificatului, în baza prevederilor prezentului tratat. Cererile formulate potrivit prezentului alineat nu pot institui obligația statului emitent de a înainta hotărârea împreună cu certificatul.

ARTICOLUL 5

Înaintarea hotărârii și a certificatului

1. Hotărârea sau copia certificată a acesteia, împreună cu certificatul, se înaintază de către autoritatea competentă a statului emitent direct autorității competente a statului de executare, potrivit definițiilor de la articolul 2, prin orice mijloc

care lasă o urmă scrisă, în condiții care să permită statului de executare stabilirea autenticității acestora. Originalul hotărârii sau copia certificată a acesteia, precum și originalul certificatului urmează a fi transmise statului de executare la solicitarea acestuia. De asemenea, toate comunicările oficiale vor fi efectuate direct între autoritățile competente sus-menționate.

2. Certificatul trebuie să fie semnat, iar conținutul acestuia să fie certificat pentru conformitate de către autoritatea competentă a statului emitent.

ARTICOLUL 6

Opinia și notificarea persoanei condamnate

1. Fără a afecta prevederile alineatului 2, hotărârea împreună cu certificatul pot fi înaintate statului de executare în scopul recunoașterii acesteia și al executării condamnării numai cu consimțământul persoanei condamnate, exprimat potrivit legii statului emitent.

2. Consimțământul persoanei condamnate nu este necesar dacă:

a) persoana condamnată este cetățean al statului de executare și locuiește pe teritoriul acestuia;

b) persoana condamnată va fi deportată în statul de executare imediat după ce va fi pusă în libertate după executarea condamnării, în baza unei dispoziții de expulzare sau deportare inclusă în hotărâre ori într-o decizie judiciară sau administrativă ori în orice altă măsură ce decurge din hotărârea pronunțată.

3. Persoanei condamnate i se va oferi posibilitatea de a-și exprima opinia verbal sau în scris. Dacă statul emitent consideră că este necesar, dată fiind vârsta sau starea fizică sau psihică a persoanei condamnate, posibilitatea sus-menționată va fi oferită reprezentantului legal al acesteia.

Opinia persoanei condamnate va fi luată în considerare în procesul de luare a deciziei în legătură cu înaintarea hotărârii împreună cu certificatul. Dacă persoana și-a exercitat dreptul prevăzut în prezentul alineat, opinia persoanei condamnate va fi înaintată statului de executare. Dacă persoana condamnată și-a exprimat în mod verbal opinia, statul emitent trebuie să pună la dispoziția statului de executare consemnarea în scris a opiniei.

4. Autoritatea competentă a statului emitent aduce la cunoștința persoanei condamnate, într-o limbă pe care aceasta o înțelege, că a decis să înainteze hotărârea împreună cu certificatul, folosind modelul de formular de notificare prevăzut în anexa II.

ARTICOLUL 7

Dubla incriminare

1. Următoarele infracțiuni, dacă sunt sancționate în statul emitent printr-o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate al cărei maxim este de cel puțin 3 ani, potrivit definiției lor prevăzute în legislația statului emitent, dau loc la recunoașterea hotărârii și executarea condamnării aplicate, în condițiile prezentului tratat și fără a mai fi necesară verificarea îndeplinirii cerinței dublei incriminări a faptei:

- participarea la un grup criminal organizat;
- terorism;
- trafic de persoane;
- exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;
- trafic ilicit de droguri și substanțe psihotrope;
- trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;
- corupție;
- fraudă;

- spălarea produselor infracțiunii;
- contrafacere de monedă, inclusiv a monedei euro;
- fapte legate de criminalitatea informatică;
- infracțiuni împotriva mediului înconjurător, inclusiv traficul de specii de animale pe cale de dispariție și de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;
- facilitarea intrării și șederii ilegale;
- omor și vătămare corporală gravă;
- trafic ilicit de organe și țesuturi umane;
- răpire, lipsire de libertate în mod ilegal și luare de ostatici;
- rasism și xenofobie;
- tâlhărie;
- furt;
- trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;
- înșelăciune;
- raketul și extorcarea de fonduri;
- contrafacere și piraterie de bunuri;
- falsificare de acte oficiale și uz de acte oficiale falsificate;
- falsificare de mijloace de plată;
- trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;
- trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;
- trafic de vehicule furate;
- viol;
- incendiere cu intenție;
- crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale;
- sechestrare ilegală de nave și aeronave;
- sabotaj.

2. Pentru alte infracțiuni decât cele cuprinse la alineatul 1, statul de executare va recunoaște hotărârea și va executa condamnarea dacă faptele care fac obiectul hotărârii constituie infracțiune și potrivit legii statului de executare sau dacă acestea ar constitui infracțiune dacă ar fi săvârșite pe teritoriul acestuia, indiferent de elementele constitutive sau de descrierea acesteia.

ARTICOLUL 8

Recunoașterea hotărârii și executarea condamnării

1. Statul de executare recunoaște hotărârea înaintată în conformitate cu procedura prevăzută de prezentul tratat și va lua neîntârziat toate măsurile necesare pentru executarea condamnării aplicate prin aceasta, cu excepția cazului în care decide să invoce unul dintre motivele de nerecunoaștere sau neexecutare prevăzute la articolul 9.

2. În cazul în care condamnarea este incompatibilă prin durata ei cu legea statului de executare, statul de executare poate decide să adapteze condamnarea numai dacă aceasta depășește maximul prevăzut de lege pentru pedepsele aplicabile infracțiunilor similare potrivit legislației proprii. Pedepsa adaptată nu poate fi mai mică decât maximul prevăzut de lege pentru pedepsele aplicabile infracțiunilor similare potrivit legislației statului de executare.

3. În cazul în care condamnarea pronunțată este incompatibilă prin natura ei cu legea statului de executare, statul de executare o poate adapta la pedeapsa sau măsura prevăzută de legislația proprie pentru infracțiuni similare. Această pedeapsă sau măsură trebuie să corespundă cât mai mult posibil condamnării pronunțate în statul emitent; așadar ea nu poate fi schimbată cu o pedeapsă pecuniară.

4. Pedeapsa adaptată nu poate fi mai severă prin natura sau durata sa decât condamnarea pronunțată în statul emitent.

ARTICOLUL 9

Motive de nerecunoaștere și neexecutare

1. Statul de executare poate refuza recunoașterea hotărârii și executarea condamnării în următoarele situații:

a) dacă certificatul prevăzut la articolul 4 este incomplet sau în mod vădit nu corespunde hotărârii și nu a fost completat sau corectat într-un termen rezonabil stabilit de autoritatea competentă a statului de executare;

b) dacă nu sunt îndeplinite criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul 1;

c) dacă executarea condamnării ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;

d) dacă, în cazul prevăzut la articolul 7 alineatul 2, hotărârea se referă la fapte care nu ar constitui infracțiune potrivit legii statului de executare. Totuși, în materie de impozite sau taxe, vamă ori schimb valutar, executarea hotărârii nu poate fi refuzată pe motiv că legea statului de executare nu prevede același tip de impozit sau taxă ori nu cuprinde aceleași norme referitoare la impozite, taxe și regim vamal sau de schimb valutar ca legea statului emitent;

e) dacă executarea condamnării s-a prescris potrivit legislației statului de executare;

f) dacă există imunitate potrivit legislației statului de executare, ceea ce face imposibilă executarea condamnării;

g) dacă condamnarea a fost aplicată unei persoane care, potrivit legii statului de executare, din cauza vârstei sale, nu ar fi putut răspunde penal pentru faptele în legătură cu care a fost pronunțată hotărârea;

h) dacă la momentul primirii hotărârii de către autoritatea competentă a statului de executare au rămas mai puțin de 6 luni de executat din condamnare;

i) dacă hotărârea a fost pronunțată în lipsă, cu excepția cazului în care certificatul precizează că persoana a fost citată personal sau informată printr-un reprezentant competent potrivit legislației statului emitent cu privire la data, ora și locul desfășurării procedurii care a dus la pronunțarea hotărârii în lipsă ori dacă persoana a precizat unei autorități competente că nu contestă cauza;

j) dacă statul de executare, înainte de adoptarea unei decizii potrivit prevederilor articolului 12 alineatul 1, formulează o cerere conform articolului 16 alineatul 3, iar statul emitent nu aprobă, în conformitate cu articolul 16 alineatul 2 litera g), ca persoana condamnată să fie urmărită, condamnată sau privată de libertate în orice alt mod în statul de executare pentru o infracțiune săvârșită înaintea transferării, alta decât cea pentru care a fost transferată persoana;

k) dacă condamnarea aplicată include o măsură de îngrijire psihiatrică sau sanitară ori o altă măsură ce implică privarea de libertate, care, fără a afecta prevederile articolului 8 alineatul 3, nu poate fi pusă în executare în statul de executare în conformitate cu sistemul său de drept sau sanitar.

2. În cazurile prevăzute la alineatul 1 literele a), b), c), i) și k), înainte de a lua decizia de a nu recunoaște hotărârea și de a nu executa condamnarea, autoritatea competentă din statul de executare se consultă cu autoritatea competentă din statul emitent, prin mijloace adecvate, și, dacă este cazul, îi solicită acesteia furnizarea fără întârziere a eventualelor informații suplimentare necesare.

ARTICOLUL 10

Recunoașterea și executarea parțială

1. Dacă este posibil ca statul de executare să ia în considerare recunoașterea parțială a hotărârii și executarea

parțială a condamnării, acesta poate, înainte de a lua decizia de a refuza recunoașterea integrală a hotărârii și executarea integrală a condamnării, să se consulte cu autoritatea competentă a statului emitent în vederea stabilirii unui acord, potrivit prevederilor alineatului 2.

2. Autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare pot conveni, în cazuri individuale, în legătură cu recunoașterea și executarea parțială a unei condamnări potrivit condițiilor pe care le stabilesc de comun acord, cu condiția ca această recunoaștere și executare să nu aibă ca rezultat sporirea duratei condamnării. În lipsa unui asemenea acord certificatul va fi retras.

ARTICOLUL 11

Amânarea recunoașterii hotărârii

1. Recunoașterea hotărârii poate fi amânată în statul de executare, dacă certificatul prevăzut la articolul 4 este incomplet sau în mod vădit nu corespunde hotărârii, până la termenul acceptabil stabilit de către statul de executare pentru completarea ori corectarea certificatului.

2. Aceleași prevederi se aplică și în cazul în care certificatul și hotărârea nu sunt traduse potrivit prevederilor articolului 21.

ARTICOLUL 12

Decizia cu privire la executarea condamnării și termenele aplicabile

1. Statul de executare decide cât mai rapid posibil dacă va recunoaște hotărârea și va executa condamnarea și va aduce decizia sa la cunoștința statului emitent, inclusiv o eventuală decizie de adaptare a condamnării conform prevederilor articolului 8 alineatele 2 și 3.

2. Cu excepția cazului în care este aplicabil un motiv de amânare potrivit articolului 11, decizia definitivă privind recunoașterea hotărârii și executarea condamnării va fi luată cât mai curând posibil și în termen de 90 de zile de la primirea hotărârii și a certificatului.

3. Dacă, în cazuri excepționale, nu este posibil ca autoritatea competentă a statului de executare să respecte termenul precizat la alineatul 2, aceasta urmează să informeze neîntârziat autoritatea competentă a statului emitent, prin orice mijloace, menționând motivele întârzierii și perioada de timp necesară pentru luarea deciziei definitive.

ARTICOLUL 13

Retragerea certificatului

Atâta vreme cât executarea condamnării în statul de executare nu a început, statul emitent poate retrage certificatul din acel stat, cu precizarea motivelor retragerii.

După retragerea certificatului, statul de executare nu va mai pune în executare condamnarea.

ARTICOLUL 14

Transferarea persoanelor condamnate

1. Persoana condamnată va fi transferată către statul de executare la data și ora stabilite de comun acord de către autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare și în termen de 30 de zile după adoptarea deciziei definitive de către statul de executare cu privire la recunoașterea hotărârii și executarea condamnării.

2. Statul emitent răspunde de transferarea persoanei condamnate până pe teritoriul statului de executare, inclusiv de obținerea eventualelor autorizări necesare pentru tranzit.

3. Dacă efectuarea transferării persoanei condamnate în interiorul termenului prevăzut la alineatul 1 este împiedicată de împrejurări neprevăzute, autoritățile competente ale statului emitent și ale statului de executare se vor contacta reciproc imediat. Transferarea va avea loc imediat după încetarea acestor împrejurări. Autoritatea competentă a statului emitent informează imediat autoritatea competentă a statului de executare, fiind stabilită de comun acord o nouă dată pentru transferare.

ARTICOLUL 15

Legea care guvernează executarea

1. Executarea condamnării este guvernată de legea statului de executare. Numai autoritățile statului de executare dețin competența, sub rezerva alineatelor 2 și 3, de a decide asupra procedurilor de executare și de a stabili toate măsurile referitoare la aceasta, inclusiv motivele pentru o eventuală eliberare timpurie sau condiționată.

2. Autoritatea competentă a statului de executare va deduce integral perioada executată deja prin privare de libertate în legătură cu condamnarea prevăzută în hotărâre din durata totală a privării de libertate pe care persoana condamnată o are de executat.

3. Autoritatea competentă a statului de executare informează, la cerere, autoritatea competentă a statului emitent cu privire la prevederile aplicabile în legătură cu eventuala eliberare anticipată sau condiționată. Statul emitent poate aproba aplicarea acestor prevederi sau își poate retrage certificatul.

ARTICOLUL 16

Regula specialității

1. O persoană care a fost transferată în statul de executare în baza prezentului tratat nu va putea, sub rezerva alineatului 2, să fie urmărită, judecată sau privată de libertate în orice alt mod în legătură cu o infracțiune săvârșită înainte de transferare, alta decât cea pentru care a fost transferată.

2. Alineatul 1 nu se aplică în următoarele cazuri:

a) dacă persoana, deși a avut posibilitatea de a părăsi teritoriul statului de executare, nu a făcut acest lucru în termen de 45 de zile de la punerea sa definitivă în libertate sau s-a întors pe acel teritoriu după ce l-a părăsit;

b) dacă infracțiunea nu este pedepsită cu o pedeapsă sau măsură de siguranță privativă de libertate;

c) dacă procesul penal nu dă loc la aplicarea unei măsuri care restrânge libertatea personală;

d) dacă persoana condamnată ar putea fi pasibilă de o pedeapsă sau o măsură care nu implică privarea de libertate, mai cu seamă o pedeapsă pecuniară ori o măsură aplicată în locul acesteia, chiar dacă pedeapsa sau măsura aplicată în locul ei ar putea da loc la o restrângere a libertății sale personale;

e) dacă persoana condamnată și-a exprimat consimțământul cu privire la transferare;

f) dacă după transferarea sa persoana condamnată a renunțat în mod expres la dreptul de a beneficia de regula specialității în legătură cu anumite infracțiuni anterioare transferării sale.

Renunțarea trebuie să fie exprimată în fața autorităților judiciare competente ale statului de executare și consemnată potrivit legislației interne a aceluia stat. Renunțarea se întocmește în așa fel încât să reiasă clar faptul că persoana a renunțat de bună voie și având deplină cunoștință de consecințele renunțării.

În acest scop, persoana are dreptul de a beneficia de asistența unui avocat;

g) pentru alte cazuri decât cele prevăzute la literele a)—f), dacă statul emitent își exprimă aprobarea potrivit alineatului 4 sau 5.

3. Cererea de aprobare prevăzută la alineatul 2 litera g) se adresează autorității competente a statului emitent.

4. Cererea va fi însoțită de:

a) originalul sau copia autenticată a condamnării și a pedepsei sau măsurii de siguranță imediat executorie ori a mandatului de arestare sau a altei dispoziții având același efect, emisă potrivit procedurii prevăzute de legea părții solicitante;

b) o declarație privind infracțiunile pentru care se solicită urmărirea, condamnarea sau privarea de libertate. Data, ora și locul săvârșirii acestora, descrierea lor juridică și o referire la prevederile legale pertinente vor fi prevăzute cât mai precis posibil; și

c) copia textelor legale pertinente sau, dacă acest lucru nu este posibil, o declarație privind legea pertinentă.

Dacă informațiile comunicate de către partea solicitantă sunt considerate ca fiind insuficiente pentru luarea unei decizii de către partea solicitată, aceasta va solicita transmiterea informațiilor suplimentare necesare și poate fixa un termen-limită pentru primirea acestora.

Aprobarea se acordă atunci când obligativitatea extrădării este prevăzută de Convenția europeană de extrădare și de protocoalele adiționale la aceasta.

5. Cererea formulată după o eventuală intrare în vigoare a Acordului dintre Uniunea Europeană și Republica Islanda și Regatul Norvegiei privind procedura de predare între statele membre ale Uniunii Europene și Islanda și Norvegia va fi însoțită de următoarele informații:

a) identitatea și cetățenia persoanei;

b) numele, adresa, numerele de telefon și fax și adresa de e-mail ale autorității judiciare emitente;

c) dovada existenței unei hotărâri executorii, a unui mandat de arestare sau a oricărei alte decizii judiciare executorii având același efect, cuprinsă în sfera de aplicare a articolelor 2 și 3 din acordul sus-menționat;

d) natura și încadrarea juridică a infracțiunii, în special în lumina prevederilor articolului 3 din acordul sus-menționat;

e) descrierea împrejurărilor săvârșirii infracțiunii, inclusiv data, ora, locul și gradul de participare a persoanei solicitate;

f) pedeapsa aplicată, dacă există o hotărâre definitivă, sau limitele pedepsei aplicabile pentru infracțiunea respectivă potrivit legislației statului emitent;

g) dacă este posibil, alte consecințe ale infracțiunii.

Cererea va fi tradusă în conformitate cu articolul 21 din același acord.

Aprobarea se acordă atunci când acel acord prevede obligativitatea extrădării. Decizia va fi luată în termen de nu mai mult de 30 de zile de la primirea cererii. Pentru situațiile prevăzute la articolul 8 din acel acord, statul de executare va furniza garanțiile menționate în cuprinsul acestuia.

ARTICOLUL 17

Amnistia, grațierea, revizuirea hotărârii

1. Amnistia sau grațierea pot fi acordate atât de către statul emitent, cât și de către statul de executare.

2. Numai statul emitent poate soluționa cererile de revizuire a hotărârii care a aplicat condamnarea ce urmează a fi executată potrivit prezentului tratat.

3. În cazul prevăzut la alineatul 2, dacă statul emitent reclamă ca persoana condamnată să se prezinte personal în vederea revizuirii, aceasta va fi transferată temporar în statul emitent, cu condiția înapoierii acesteia la termenul stabilit de către statul de executare. Persoana transferată trebuie să rămână în arest pe teritoriul statului emitent, dacă statul de executare pentru transferare nu solicită punerea în libertate a acesteia.

ARTICOLUL 18

Informații din partea statului emitent

1. Autoritatea competentă a statului emitent informează neîntârziat autoritatea competentă a statului de executare cu privire la orice decizie sau măsură în virtutea căreia condamnarea încetează să mai fie executorie imediat ori într-un anumit termen.

2. Statul de executare încetează executarea condamnării de îndată ce este informat de către autoritatea competentă a statului emitent cu privire la decizia sau măsura prevăzută la alineatul 1.

3. Autoritatea competentă a statului emitent informează la cerere autoritatea competentă a statului de executare cu privire la posibilitatea revizuirii hotărârii și la condițiile prevăzute de legea sa internă, mai ales în legătură cu autoritatea către care poate fi formulată o eventuală cerere de revizuire și cu termenul de depunere a unei astfel de cereri.

ARTICOLUL 19

Informații de furnizat de către statul de executare

Autoritatea competentă a statului de executare informează neîntârziat autoritatea competentă a statului emitent prin orice mijloc care lasă o urmă scrisă:

a) despre decizia definitivă de recunoaștere a hotărârii și executare a condamnării, inclusiv despre data acestei decizii;

b) despre decizia de a nu recunoaște hotărârea și de a nu executa condamnarea potrivit articolului 9, împreună cu motivarea deciziei;

c) despre o eventuală decizie de adaptare a condamnării potrivit articolului 8 alineatul 2 sau 3, împreună cu motivarea deciziei;

d) despre o eventuală decizie de a nu executa condamnarea din motivele prevăzute la articolul 17 alineatul 1, împreună cu motivarea deciziei;

e) despre începutul și sfârșitul perioadei de eliberare condiționată, dacă se precizează astfel de către statul emitent în cuprinsul certificatului;

f) despre eventuala evadare a persoanei condamnate;

g) despre executarea condamnării, imediat ce aceasta s-a încheiat.

ARTICOLUL 20

Consecințele transferării persoanei condamnate

1. Sub rezerva alineatului 2, statul emitent nu va proceda la executarea condamnării după ce a început executarea acesteia în statul de executare.

2. Dreptul de a pune în executare condamnarea revine statului emitent dacă acesta este informat de către statul de executare cu privire la neexecutarea parțială a condamnării potrivit articolului 19 litera f).

ARTICOLUL 21

Limbile folosite

1. Dacă România are calitatea de stat de executare, certificatul, hotărârea și celelalte documente necesare vor fi traduse în limba română.

2. Dacă Regatul Norvegiei are calitatea de stat de executare, certificatul, hotărârea și celelalte documente necesare vor fi traduse în limba norvegiană sau engleză.

3. Comunicările dintre autoritățile competente ale părților contractante vor fi efectuate în limba engleză.

ARTICOLUL 22

Cheltuielile

Cheltuielile ocazionate de aplicarea prezentului tratat sunt în sarcina statului de executare, cu excepția cheltuielilor de transferare a persoanei condamnate către statul de executare și a celor ocazionate exclusiv pe teritoriul statului emitent.

ARTICOLUL 23

Consultările

Părțile contractante se pot consulta în vederea găsirii unor soluții în cazuri individuale și în vederea implementării eficiente a prezentului tratat. Consultările vor avea loc direct între autoritățile competente ale părților contractante.

ARTICOLUL 24

Schimbul de informații

Autoritățile competente își transmit reciproc, cel puțin o dată pe an, informații de ordin general cu privire la cetățenii celeilalte părți contractante, care fac obiectul unei condamnări definitive.

Drept care subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezentul tratat.

Semnat la Oslo în două exemplare originale, astăzi, 20 septembrie 2010, în limbile română, norvegiană și engleză, fiecare text fiind deopotrivă de autentic. În cazul divergențelor de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Alina Mihaela Bica,
secretar de stat,
Ministerul Justiției

Pentru Regatul Norvegiei,
Knut Storberget,
ministrul justiției și poliției

ARTICOLUL 25

Relația cu alte tratate

Prezentul tratat va înlocui, începând cu data intrării sale în vigoare, prevederile corespunzătoare din Convenția europeană asupra transferării persoanelor condamnate din 21 martie 1983 și din protocolul adițional la aceasta din 18 decembrie 1997.

ARTICOLUL 26

Prevederi tranzitorii

1. Cererile primite înainte de intrarea în vigoare a prezentului tratat vor continua să fie guvernate de instrumentele juridice existente referitoare la transferarea persoanelor condamnate. Cererile primite după această dată vor fi guvernate de prevederile prezentului tratat.

2. Prezentul tratat se aplică și executării condamnărilor pronunțate înaintea intrării sale în vigoare.

ARTICOLUL 27

Dispoziții finale

1. Prezentul tratat va intra în vigoare în cea de-a treizecea zi după ultima dintre datele la care fiecare dintre părți i-a notificat celeilalte pe cale diplomatică îndeplinirea procedurilor prevăzute de legislația proprie.

2. Prezentul tratat poate fi modificat prin acordul scris al părților contractante, în conformitate cu procedura prevăzută pentru intrarea sa în vigoare.

3. Oricare dintre părțile contractante poate rezilia prezentul tratat, în orice moment, prin transmiterea pe cale diplomatică a unei notificări scrise. În acest caz, prezentul tratat va înceta să producă efecte după 6 luni de la data primirii notificării.

ANEXA I

CERTIFICAT¹**menționat la articolul 4 din Tratatul dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate**

a)

Statul emitent: ...

Statul de executare: ...

b) Instanța care a pronunțat hotărârea prin care s-a aplicat condamnarea rămasă definitivă:

Denumirea oficială: ...

Hotărârea a fost pronunțată la (data: zi, lună, an): ...

Hotărârea a rămas definitivă la (data: zi, lună, an): ...

Numărul de referință al hotărârii (dacă există): ...

c) Informații cu privire la autoritatea care poate fi contactată în legătură cu orice întrebări referitoare la certificat:

1. Tipul autorității: Vă rugăm să marcați căsuța aplicabilă:

Autoritate centrală ...

Instanță ...

Altă autoritate ...

2. Datele de contact ale autorității precizate la litera c):

Denumirea oficială: ...

Adresa: ...

Tel.: (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) ...

Fax: (prefixul țării) (prefixul zonei/orașului) ...

Adresa de e-mail (dacă există): ...

3. Limbile în care este posibilă comunicarea cu această autoritate: ...

4. Datele de contact ale persoanei (persoanelor) care pot fi contactate în vederea obținerii de informații suplimentare pentru executarea hotărârii sau stabilirii de comun acord a procedurilor de transferare (nume, funcție, nr. de telefon: ....., fax, adresă de e-mail), dacă acestea diferă de cele de la punctul 2:

d) Informații referitoare la persoana căreia i-a fost impusă condamnarea:

Numele: ...

Prenumele: ...

Numele avut înaintea căsătoriei (dacă este cazul): ...

Porecla (dacă este cazul): ...

¹ Prezentul certificat trebuie să fie redactat sau tradus în una dintre limbile prevăzute la articolul 21 din Tratatul dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate.

Sexul: ...

Cetățenia: ...

Numărul cărții de identitate sau codul numeric personal (dacă există): ...

Data nașterii: ...

Locul nașterii: ...

Ultima reședință/Ultimul domiciliu cunoscut: ...

Limba (limbile) pe care o (le) înțelege persoana (dacă sunt cunoscute): ...

Persoana condamnată se află: în statul emitent și urmează a fi transferată către statul de executare.

Informații suplimentare de furnizat, dacă există și dacă este cazul:

1. Fotografia și amprentele digitale ale persoanei și/sau datele de contact ale persoanei de la care pot fi obținute aceste informații: ...

2. Tipul și numărul de referință al cărții de identitate sau al pașaportului persoanei condamnate: ...

3. Tipul și numărul de referință al permisului de reședință al persoanei condamnate: ...

4. Alte informații pertinente privind legăturile familiale, sociale sau profesionale ale persoanei condamnate, cu statul de executare: ...

e) Relația cu o eventuală cerere anterioară de extrădare sau un eventual mandat de arestare

A fost emisă o cerere de extrădare sau un mandat de arestare în vederea executării unei pedepse sau măsuri de siguranță privative de libertate:

Da

Nu

A fost emisă o cerere de extrădare/un mandat de arestare în vederea efectuării urmăririi penale a unei persoane care deține cetățenia sau își are reședința în statul de executare, iar statul de executare a extrădat/predat persoana cu condiția ca aceasta să fie înapoiată în statul de executare în vederea executării pedepsei sau măsurii de siguranță privative de libertate care i-a fost aplicată în statul membru emitent:

Da

Nu

f) Motivele înaintării hotărârii și a certificatului [dacă ați răspuns da la căsuța e), nu este necesară completarea prezentei căsuțe]:

Hotărârea și certificatul sunt înaintate statului de executare deoarece autoritatea emitentă are certitudinea că executarea condamnării de către statul de executare va contribui la facilitarea reabilitării sociale a persoanei condamnate, iar:

(a) statul de executare este statul de cetățenie al persoanei condamnate;

(b) statul de executare este statul în care locuiește persoana condamnată;

(c) statul de executare este statul, altul decât cel prevăzut la litera a) sau b), a cărui autoritate competentă aprobă înaintarea către acel stat a hotărârii și a certificatului.

g) Hotărârea prin care s-a aplicat condamnarea

1. Hotărârea se referă la un total de ... infracțiuni.

Rezumatul faptelor și descrierea împrejurărilor în care a fost săvârșită infracțiunea (infracțiunile), inclusiv data, ora și locul săvârșirii, precum și gradul de implicare al persoanei condamnate: ...

Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor), precum și prevederile legale aplicabile în baza cărora a fost pronunțată hotărârea: ...

2. În măsura în care infracțiunea (infracțiunile) precizată (precizate) la litera g) punctul 1 constituie una sau mai multe dintre următoarele infracțiuni, așa cum sunt ele definite de legea statului emitent, care sunt pedepsite în statul emitent printr-o pedeapsă sau măsură de siguranță privată de libertate al cărei

maxim este de cel puțin 3 ani, vă rugăm să confirmați acest fapt marcând căsuța (căsuțele) aplicabilă(e):

— participarea la un grup criminal organizat;

— terorism;

— trafic de persoane;

— exploatarea sexuală a copiilor și pornografia infantilă;

— trafic ilicit de droguri și de substanțe psihotrope;

— trafic ilicit de arme, muniții și substanțe explozive;

— corupție;

— fraudă;

— spălarea produselor infracțiunii;

— contrafacere de monedă, inclusiv a monedei euro;

— fapte legate de criminalitatea informatică;

— infracțiuni împotriva mediului înconjurător, inclusiv traficul de specii de animale pe cale de dispariție și de specii și soiuri de plante pe cale de dispariție;

— facilitarea intrării și șederii ilegale;

— omor și vătămare corporală gravă;

— trafic ilicit de organe și țesuturi umane;

— răpire, lipsire de libertate în mod ilegal și luare de ostatici;

— rasism și xenofobie;

— tâlhărie;

— furt;

— trafic ilicit de bunuri culturale, inclusiv antichități și opere de artă;

— înșelăciune;

— raketul și extorcarea de fonduri;

— contrafacere și piraterie de bunuri;

— falsificare de acte oficiale și uz de acte oficiale falsificate;

— falsificare de mijloace de plată;

— trafic ilicit de substanțe hormonale și alți factori de creștere;

— trafic ilicit de materiale nucleare sau radioactive;

— trafic de vehicule furate;

— viol;

— incendiere cu intenție;

— crime aflate în jurisdicția Curții Penale Internaționale;

— sechestrare ilegală de nave și aeronave;

— sabotaj.

3. Descrierea detaliată a infracțiunii sau infracțiunilor, altele decât cele enumerate la punctul 1: ...

h) Statutul hotărârii care a aplicat condamnarea:

1. Precizați dacă hotărârea a fost pronunțată în lipsă:

— Nu

— Da; confirmăm faptul că: ...

— persoana a fost informată personal sau printr-un reprezentant împuternicit potrivit legislației statului emitent cu privire la data, ora și locul desfășurării procedurii care a dus la pronunțarea hotărârii în lipsă; sau

— persoana a precizat unei autorități competente că nu contestă decizia.

2. Detalii privind durata condamnării:

2.1. Durata totală a condamnării: ...

2.2. Durata totală de privare de libertate executată deja în legătură cu condamnarea pronunțată prin hotărâre:

... potrivit (...) (precizați data de la care s-a făcut calculul: ziua, luna, anul): ...

2.3. Numărul de zile ce urmează a fi deduse din durata totală a condamnării din alte motive decât cele prevăzute la punctul 2.2 (de exemplu, amnistie, grațiere sau măsuri de clemență etc. deja acordate în legătură cu condamnarea): ... potrivit (precizați data de la care s-a făcut calculul: ziua, luna, anul): ...

2.4. Data expirării condamnării în statul emitent:

— nu este cazul, deoarece persoana nu este deținută în prezent

— persoana este deținută în prezent, iar condamnarea, potrivit legii statului emitent, va fi executată integral la (precizați data: ziua, luna, anul)²: ...

3. Tipul condamnării:

— pedeapsă privativă de libertate

— măsură de siguranță care implică privarea de libertate (vă rugăm să specificați): ...

i) Informații privind eliberarea timpurie sau condiționată

1. Potrivit legii statului emitent, persoana condamnată are dreptul la eliberarea timpurie sau condiționată, după ce a executat:

— jumătate din pedeapsă

— două treimi din pedeapsă

— o altă porțiune din pedeapsă (vă rugăm să specificați): ...

2. Autoritatea competentă a statului emitent solicită să fie informată despre:

prevederile aplicabile din legislația statului de executare în ceea ce privește eliberarea timpurie sau condiționată a persoanei condamnate;

începutul și sfârșitul perioadei de probă a eliberării timpurii sau condiționate.

² Vă rugăm să introduceți aici data la care condamnarea va fi executată integral (fără a lua în considerare posibilitatea unei eventuale eliberări timpurii și/sau condiționate) dacă persoana ar rămâne în statul emitent.

³ Autoritatea competentă a statului emitent trebuie să atașeze toate hotărârile referitoare la cauză care sunt necesare pentru a deține toate informațiile asupra condamnării definitive ce urmează a fi executată. De asemenea, va fi atașată și traducerea hotărârii sau a hotărârilor.

j) Opinia persoanei condamnate

Persoana condamnată se află în statul emitent și:

(a) a solicitat înaintarea hotărârii și a certificatului a consimțit la înaintarea hotărârii și a certificatului nu a consimțit la înaintarea hotărârii și a certificatului (specificați motivele precizate de persoana condamnată): ...

(b) opinia persoanei condamnate este atașată la prezentul. opinia persoanei condamnate a fost înaintată statului de executare la (precizați data: ziua, luna, anul): ...

k) Alte împrejurări pertinente în cauză (informație facultativă):

l) Informații finale

Textul hotărârii sau hotărârilor este atașat la certificat³.

Semnătura autorității emitente a certificatului și/sau a reprezentantului acesteia, care certifică acuratețea conținutului certificatului

Numele: ...

Funcția: ...

Data: ...

Ștampila oficială (dacă există) ...

ANEXA II

— Model —

Notificarea persoanei condamnate

Sunteți informat prin prezenta cu privire la decizia ... (autoritatea competentă a statului emitent) de a transmite hotărârea pronunțată de ... (instanța competentă din statul emitent) din data de ... (data hotărârii) ... (numărul de referință, dacă există) către ... (statul de executare) în vederea recunoașterii și executării condamnării aplicate prin aceasta în conformitate cu Tratatul dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate.

Executarea pedepsei va fi guvernată de legea ... (statul de executare). Autoritățile acestui stat vor deține competența de a decide asupra procedurilor de executare și de a stabili toate

măsurile referitoare la aceasta, inclusiv motivele de acordare a eliberării timpurii sau condiționate.

Autoritatea competentă din ... (statul de executare) trebuie să deducă integral din durata privării de libertate de executat perioada de timp executată deja în privare de libertate în legătură cu condamnarea. Condamnarea poate fi adaptată de către autoritatea competentă a ... (statul de executare) numai dacă este incompatibilă prin durată sau natură cu legea aceluși stat. Pedeapsa rezultată în urma adaptării nu poate fi mai severă prin natură sau durată decât cea pronunțată în ... (statul emitent).

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate, semnat la Oslo la 20 septembrie 2010

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului dintre România și Regatul Norvegiei privind transferarea persoanelor condamnate, semnat la Oslo la 20 septembrie 2010, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 20 decembrie 2011.
Nr. 987.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.478**

din 8 noiembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinimi Prod” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 23.039/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 150D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, referindu-se și la Decizia Curții Constituționale nr. 1.189/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 23.039/3/2010, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Vinimi Prod” — S.R.L. din București în cadrul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 este neconstituțională, deoarece stabilește contribuții financiare care constituie îndatoriri fundamentale, fiind prevăzute la art. 56 din Constituție, or, potrivit art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul îndatoririlor prevăzute de Constituție.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 nu cuprinde reglementări care să diminueze sfera garanțiilor legale ale oricărui drept și a oricărei îndatoriri prevăzute de Constituție, fiind, așadar, în strictă conformitate cu dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că ordonanța de urgență în discuție, sub aspect material, conține norme de reglementare primară, având o forță juridică asimilată cu a legii, iar după aprobarea sa prin lege, normele juridice conținute de aceasta sunt ridicate la rang de lege. Referitor la invocarea art. 115 alin. (6) din Constituție, apreciază că, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.189/2008, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă „afectează”, dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Ținând cont de Decizia nr. 5/1992, de preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 și de Nota de fundamentare a acesteia, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.189/2008, sensul juridic al verbului „a afecta” este susceptibil de interpretări diferite, așa cum rezultă din unele dicționare. Din punctul de vedere al Curții, aceasta urmează să rețină numai sensul juridic al „noțiunii”, sub diferite nuanțe, cum ar fi „a suprima”, „a aduce atingere”, „a prejudicia”, „a vătăma”, „a leza”, „a antrena consecințe negative”. Sub acest aspect, se arată că instituirea obligației de a achita contribuțiile și taxele datorate Fondului de mediu nu poate fi considerată o măsură de natură a afecta, în sensul susmenționat, îndatorirea de a contribui prin impozite și taxe la cheltuieli publice. Dimpotrivă, o asemenea reglementare nu face decât să dea expresie regulilor constituționale privind contribuțiile financiare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 8 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 115 alin. (6) privind domeniul de adoptare a ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, raportate la prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție, prin Decizia nr. 60 din 17 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 26 februarie 2007, constatând constituționalitatea acestora.

Curtea mai reține că aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 prin Legea nr. 105/2006 nu poate avea relevanță în examinarea constituționalității extrinseci a acestei ordonanțe de urgență a Guvernului, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, aprobarea prin lege a unei ordonanțe de urgență a Guvernului nu poate acoperi un eventual viciu de neconstituționalitate extrinsecă a acesteia.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, deoarece ordonanța de urgență în discuție ar conține prevederi referitoare la îndatoririle prevăzute de Constituție, Curtea constată că această susținere este neîntemeiată, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 nu afectează drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție. Astfel, cu privire la sensul dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinimi Prod” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 23.039/3/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 noiembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.520

din 15 noiembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**

Acsinte Gaspar	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ionel Narcis Neamțu în Dosarul nr. 1.165/63/2010 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 349D/2011.

Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, că „ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă «afectează», dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin”.

Or, adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 a fost justificată de necesitatea asigurării finanțării proiectelor prioritare privind prevenirea și controlul integrat al poluării, în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate de România în plan european, și a fost motivată prin necesitatea clarificării regimului juridic al veniturilor din care se constituie Fondul pentru mediu și a atribuțiilor Administrației Fondului pentru Mediu.

Având în vedere aceste considerente, Curtea urmează a respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, raportate la dispozițiile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.165/63/2010, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul Ionel Narcis Neamțu într-o cauză având ca obiect o obligație de a face.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece limitează posibilitatea de a casa cu trimitere, o singură dată.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate respectă garanțiile oferite de Constituție. Astfel, în raport cu dispozițiile art. 129 din Constituție, potrivit cărora hotărârile judecătorești pot fi atacate de Ministerul Public sau părțile interesate în condițiile legii, iar potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, care conferă legiuitorului dreptul exclusiv de a legifera cu privire la acest aspect, nimic nu împiedică adoptarea soluției legislative cuprinse în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004. Legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. De altfel, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Constituționale, stabilind că hotărârile pronunțate în materie de contencios administrativ și fiscal sunt supuse numai recursului, iar casarea hotărârii de fond cu trimitere spre rejudecare este posibilă o singură dată, și numai în situația în care nu s-a soluționat fondul, legiuitorul a avut în vedere exigența soluționării cu celeritate a cererilor formulate în această materie, dreptul la două grade de jurisdicție fiind garantat, limitat, numai în materie penală.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, așa cum a reținut Curtea Constituțională în deciziile nr. 549/2008 și nr. 145/2009, soluția legislativă criticată este justificată de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecății.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate prin art. I pct. 29 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

În prezent, textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 20 „Recursul”

„(3) În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, modificând sau casând sentința, va rejudeca litigiul în fond, dacă nu sunt motive de casare cu trimitere. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra prevederilor de lege ce formează obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, prin raportare

la aceleași dispoziții din Constituție invocate și în prezenta cauză, prin Decizia nr. 145 din 5 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 23 martie 2009.

Cu acel prilej, Curtea a observat că se critică soluția legislativă cuprinsă în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, întrucât nu respectă principiul dublului grad de jurisdicție în ceea ce privește judecarea fondului. Autorii excepției au în vedere ipoteza în care instanța de recurs reține cauza pentru a judeca pe fond, după ce a casat de două ori hotărârea primei instanțe, ca urmare a faptului că în mod greșit aceasta din urmă a soluționat cauza fără să intre pe fondul litigiului.

Prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Plenul Curții Constituționale a statuat, cu valoare de principiu, că accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, inclusiv la căile de atac, se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege. Aceasta este concluzia care se desprinde din prevederile art. 129 din Constituție, care stabilește că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac în condițiile legii. Așadar, principiul dublului grad de jurisdicție nu este de ordin constituțional, întrucât Legea fundamentală nu impune existența a două judecăți de fond la două instanțe de grade diferite, ci permite, implicit, legiuitorului ca în funcție de natura cauzei să reglementeze numărul căilor de atac ce pot fi utilizate.

De altfel, dublul grad de jurisdicție este garantat numai în materie penală de art. 2 din Protocolul nr. 7 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, textul permițând însă, chiar și aici, unele excepții.

În jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că, în sensul practicii Curții Europene a Drepturilor Omului, conceptul de proces echitabil nu implică imperios existența mai multor grade de jurisdicție. Astfel, în Hotărârea *Delcourt împotriva Belgiei*, 1970, Curtea de la Strasbourg a statuat că, prin Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu se impune nicio obligație statelor cu privire la instituirea unor căi de atac împotriva unor hotărâri judecătorești. Este adevărat însă că, în măsura în care a instituit o cale de atac, statul trebuie să asigure, în principiu, toate garanțiile prevăzute pentru judecata în fond. Or, în cazul casării cu reținere spre rejudecarea fondului, instanța de recurs este obligată să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, cu respectarea tuturor drepturilor procesuale ale părților.

Faptul că, în materia contenciosului administrativ, este permisă o singură casare cu trimitere spre rejudecare în situația în care prin hotărârea casată nu a fost evocat fondul este justificat de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecății. Accesul la un judecător, caracteristic dreptului la un proces echitabil, este pe deplin asigurat. Dacă prima instanță a soluționat cauza fără a intra în cercetarea fondului — situație posibilă atunci când, de exemplu, s-a pronunțat în temeiul unei excepții procesuale, a omis să soluționeze o cerere ori s-a pronunțat cu privire la altceva decât ceea ce i s-a cerut —, instanța de recurs va casa sau va modifica în tot ori în parte hotărârea primei instanțe și i-o va trimite în vederea rejudecării. Dacă și împotriva soluției pronunțate ca urmare a rejudecării partea nemulțumită declară recurs, instanța superioară va reține cauza pentru a judeca pe fond, chiar dacă prima instanță nu a intrat nici de această dată pe fondul litigiului. În acest caz, instanța de recurs se va pronunța asupra fondului printr-o decizie care, la rândul său, poate fi contestată, potrivit art. 21 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prin intermediul căilor extraordinare de atac prevăzute de Codul de procedură civilă.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Ionel Narcis Neamțu în Dosarul nr. 1.165/63/2010 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.578
din 7 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Iuliana Daniela Enciu, Monica Buzea și Mihaela Predescu în Dosarul nr. 2.326/121/2010 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 4.665D/2010.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 8 noiembrie 2011 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 6 decembrie 2011 și apoi la data de 7 decembrie 2011, fiind în imposibilitatea constituirii legale a plenului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.326/121/2010, **Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului**

nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate.

Excepția a fost ridicată de Iuliana Daniela Enciu, Monica Buzea și Mihaela Predescu cu prilejul soluționării recursurilor formulate împotriva Sentinței civile nr. 1.449 din 29 iunie 2010, pronunțată de Tribunalul Galați — Secția civilă în Dosarul nr. 2.326/121/2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile de lege criticate, care limitează baza de calcul al indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate la cel mult 12 salarii minime brute pe țară lunar, sunt discriminatorii, întrucât nu țin seama de contribuția diferită a persoanelor la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate. De asemenea, consideră că se încalcă obligația constituțională a statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale prin Decizia nr. 1.035/2010, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, fapt confirmat și prin Decizia nr. 1.035/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile

procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.074 din 29 noiembrie 2005 și aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 6 noiembrie 2006.

Analizând motivarea excepției, Curtea constată că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează doar prevederile art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, potrivit cărora *„Baza de calcul a indemnizațiilor prevăzute la art. 2 se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni din cele 12 luni din care se constituie stagiul de cotizare, până la limita a 12 salarii minime brute pe țară lunar, pe baza cărora se calculează contribuția pentru concedii și indemnizații.”*

Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate sunt discriminatorii, contravenind art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) și (3) din Constituție, precum și art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, consideră că sunt încălcate și dispozițiile constituționale ale art. 41 alin. (2) referitor la măsurile de protecție socială de care trebuie să se bucure salariații, art. 47 privind nivelul de trai și art. 49 privind protecția copiilor și a tinerilor. În sfârșit, susține că sunt încălcate și prevederile art. 11 din Directiva Consiliului European 92/85/CEE privind aplicarea măsurilor de promovare a îmbunătățirii securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, al celor care au născut de curând sau care alăptează.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea fundamentală consacră încă din primele rânduri ale sale caracterul de stat social al României. Ca o consecință firească, statul este primul chemat să dea expresie acestui atribut prin instituirea unui complex de măsuri de protecție și susținere a cetățeanului, mai ales în acele situații în care acesta, din motive obiective, nu își poate asigura singur nivelul de trai ori condițiile unei vieți decente. În acest sens, Constituția consacră, între altele, dreptul la un nivel de trai decent (art. 47), instituirea unui sistem de asigurări sociale de sănătate (art. 34), drepturi de asigurări sociale pentru salariați

(art. 41) și pensionari, precum și drepturi de protecție socială pentru copii și tineri (art. 49). Stabilirea conținutului, condițiilor și limitelor acordării acestor drepturi reprezintă, în toate aceste cazuri, atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, acesta poate decide, în funcție de politica țării și resursele financiare disponibile, în ce condiții se vor acorda drepturile de asigurări sociale prevăzute de Constituție, putând modifica aceste condiții atunci când se impune.

O atare concepție se regăsește și în textul de lege criticat, care, stabilind dreptul la indemnizațiile enumerate de art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, prevede în același timp un plafon al cuantumului acestora, indiferent de contribuția asiguratului. Astfel, chiar dacă legea respectă existența unei proporții între contribuția la asigurările sociale și cuantumul indemnizației, în acord cu principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, limitează totuși acordarea acestor indemnizații la un anumit quantum în vederea satisfacerii necesității de asigurare socială pentru toate persoanele care intră sub incidența actului normativ amintit. Mai mult, o astfel de limitare corespunde însuși cuantumului contribuției de asigurări sociale de sănătate destinate suportării acestor indemnizații. Astfel, prevederile art. 6 alin. (8) și (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 stabilesc că baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii și indemnizații nu poate fi mai mare decât produsul dintre numărul asiguraților din luna pentru care se calculează contribuția și valoarea corespunzătoare a 12 salarii minime brute pe țară, respectiv plafonul a 12 salarii minime brute pe țară pentru persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) din ordonanță. Astfel se respectă principiul simetriei juridice.

Din această perspectivă, nu se poate vorbi nici despre încălcarea principiului egalității în drepturi a cetățenilor, de vreme ce toate persoanele beneficiază de indemnizații proporționale cu contribuția pentru concedii și indemnizații.

Cât privește dispozițiile art. 11 din Directiva Consiliului European 92/85/CEE, Curtea, în lumina celor statuate prin Decizia nr. 1249 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010, și Decizia nr. 1.596 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 18 ianuarie 2010, dar și a celor reținute prin Decizia nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011, constată că nu este competentă să se pronunțe asupra conformității dintre prevederile de lege criticate și dispozițiile internaționale invocate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, excepție ridicată de Iuliana Daniela Enciu, Monica Buzea și Mihaela Predescu în Dosarul nr. 2.326/121/2010 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției informare și relații publice

Având în vedere dispozițiile art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al Direcției informare și relații publice, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Constantin-Traian Igaș

București, 23 decembrie 2011.
Nr. 296.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare și funcționare al Direcției informare și relații publice

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Direcția informare și relații publice este organizată și funcționează în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 416/2007 privind structura organizatorică și efectivele Ministerului Administrației și Internelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prezentului regulament.

Art. 2. — (1) Direcția informare și relații publice, denumită în continuare *Direcția*, este unitate a aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *M.A.I.*, fiind specializată în conceperea, organizarea, conducerea și controlul activităților de informare și relații publice, transparență decizională, realizare a publicațiilor, filmelor și materialelor audiovizuale cu privire la domeniul specific, asistență religioasă, precum și în analiza permanentă a efectelor mediatice produse de misiunile și acțiunile întreprinse de personalul M.A.I.

(2) Direcția este în coordonarea secretarului general al M.A.I. și are în subordine directă Centrul Cultural al M.A.I. și Centrul Multimedia.

Art. 3. — (1) Pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Direcția cooperează cu celelalte structuri din aparatul central și cu cele aflate în subordinea/coordonarea M.A.I.

(2) Diagrama relațiilor Direcției este prezentată în anexa nr. 1.

CAPITOLUL II

Organizarea direcției

Art. 4. — (1) Direcția are următoarea structură organizatorică:

1. conducerea;
2. purtătorul de cuvânt;
3. Serviciul comunicare:
  - a) Compartimentul relații cu presa;
  - b) Compartimentul informare publică;
  - c) Compartimentul monitorizare și analiză mass-media.
4. Serviciul strategii de comunicare și control:
  - a) Compartimentul strategii și campanii de comunicare;
  - b) Compartimentul control și pregătire;
  - c) Compartimentul suport informatic.
5. Secția de asistență religioasă

6. Compartimentul documente clasificate și secretariat
- (2) Organigrama Direcției este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 5. — Relațiile în cadrul serviciilor Direcției sunt ierarhice, iar între servicii au caracter funcțional; cu celelalte structuri, Direcția desfășoară relații de cooperare și colaborare.

Art. 6. — (1) Pentru realizarea obiectivelor și atribuțiilor sale, Direcția parcurge un ciclu funcțional ce angrenează, în mod eșalonat și diferențiat — din punctul de vedere al responsabilităților, elementele structurii proprii, Centrul Cultural al M.A.I. și Centrul Multimedia — ca unități subordonate, alte unități ale aparatului central sau subordonate M.A.I.

(2) Ciclul funcțional menționat la alin. (1) se realizează prin instituirea de circuite informaționale în plan vertical și orizontal.

Art. 7. — Direcția coordonează, pe linie de specialitate, compartimentele și personalul din instituțiile și structurile aflate în subordinea M.A.I., cu atribuții în domeniile aflate în competență.

CAPITOLUL III Atribuțiile Direcției

Art. 8. — Obiectivele generale ale Direcției sunt asigurarea unei informări prompte, oportune și corecte a societății civile cu privire la demersurile instituționale și la direcțiile de acțiune stabilite prin documente programatice implementate de M.A.I., precum și coordonarea activității de informare și relații publice și de asistență religioasă la nivelul M.A.I.

Art. 9. — Atribuțiile generale ale Direcției sunt:

a) asigură creșterea gradului de informare a personalului M.A.I., a societății civile și a tuturor celor interesați asupra stadiului și evoluției acțiunilor M.A.I. pe linia exercitării atribuțiilor în domeniile administrației publice, respectiv ordinii, siguranței publice și securității naționale;

b) obține, pe baza comunicării cu alte instituții, cu comunitățile locale, cu reprezentanții societății civile, suportul public necesar susținerii efortului instituțional îndreptat spre îndeplinirea sarcinilor stabilite prin Programul de guvernare;

c) asigură suportul decizional pentru conducerea M.A.I., în ceea ce privește reflectarea în mijloacele de informare în masă a activității structurilor instituției;

d) stimulează, prin acțiuni și proiecte de relații publice, un climat civic favorabil întăririi legalității, combaterii corupției și a infraționalității;

e) asigură realizarea unei imagini instituționale, interne și internaționale, demne de importanța și rolul pe care le au în plan social M.A.I. și structurile sale componente;

f) inițiază demersuri pentru modernizarea cadrului organizatoric, în scopul creșterii eficienței activității de informare și relații publice;

g) perfecționează continuu metodele de lucru, pentru cunoașterea și însușirea tehnicilor de lucru necesare gestionării situațiilor de criză mediatică;

h) optimizează activitățile de informare și relații publice din M.A.I., în sensul atingerii standardelor în domeniu, în ceea ce privește acțiunile și activitățile desfășurate de structuri similare/corespondente din Uniunea Europeană;

i) elaborează strategia M.A.I. în domeniul informare și relații publice și planurile aferente acestora;

j) asigură informarea personalului M.A.I. în legătură cu deciziile luate de conducerea M.A.I. care vizează personalul propriu, precum și în legătură cu activitățile de interes public;

k) promovează imaginea publică a instituției pe plan intern și extern și asigură modul de relaționare cu societatea civilă și cu structurile guvernamentale;

l) asigură publicarea pe site-ul oficial al M.A.I. a proiectelor de acte normative, în procedura de dezbatere publică, potrivit prevederilor legale în vigoare privind transparența decizională în administrația publică;

m) asigură accesul mass-mediei la ședințele publice;

n) asigură transmiterea informațiilor solicitate în baza Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, și comunică din oficiu informațiile de interes public ale instituției, cu respectarea prevederilor legale privind protecția informațiilor clasificate;

o) organizează, coordonează, conduce și controlează activitatea mijloacelor de informare în masă centrale, departamentale și locale ale M.A.I., a compartimentelor de presă/imagine din structurile centrale și teritoriale ale instituției,

a activității de asistență religioasă și cultural-educative la nivelul întregii instituții;

p) asigură identificarea măsurilor necesare stabilirii unei relații eficiente cu reprezentanții mijloacelor de informare în masă, bazate pe echidistanță, transparență și deschidere;

q) informează persoanele interesate cu privire la măsurile luate de M.A.I. pentru combaterea infraționalității și a corupției, în scopul asigurării vizibilității activităților desfășurate de structurile M.A.I. specializate;

r) organizează evenimente cu impact mediatic și participă la astfel de acțiuni alături de reprezentanți ai societății civile, organizații neguvernamentale, autorități ale administrației publice centrale și locale etc.;

s) participă la crearea cadrului instituțional necesar asigurării libertății de conștiință a personalului M.A.I.;

t) asigură asistența și educația religioasă a personalului din structurile M.A.I.;

u) exercită atribuțiile de coordonare, control și evaluare a Centrului Cultural al M.A.I. și Centrului Multimedia.

CAPITOLUL IV Conducerea Direcției

Art. 10. — Conducerea Direcției este asigurată de director, ajutat de 2 directori adjuncți.

Art. 11. — (1) Directorul răspunde în fața conducerii M.A.I. de întreaga activitate pe care o desfășoară Direcția.

(2) Directorii adjuncți, aflați în subordinea nemijlocită a directorului, răspund de planificarea, organizarea, desfășurarea și controlul activității profesionale a serviciilor/compartimentelor coordonate. Directorul adjunct de la poziția a doua din Statul de organizare va îndeplini și atribuțiile funcționarului de securitate.

(3) Fișa postului directorului și fișele posturilor directorilor adjuncți sunt prezentate în anexele nr. 3, 4 și 5.

Art. 12. — (1) Directorul conduce întreaga activitate a Direcției, pe care o reprezintă în relațiile cu conducerile celorlalte structuri ale M.A.I., potrivit competențelor legale și mandatului încredințat de conducerea M.A.I.

(2) Pentru aplicarea prevederilor actelor normative, directorul emite dispoziții obligatorii pentru personalul din subordine.

(3) În condițiile legii, directorul poate delega atribuții din competența sa sau poate încredința mandatul de reprezentare directorilor adjuncți sau altor persoane din subordine, după caz.

Art. 13. — Directorul și directorii adjuncți coordonează și controlează activitatea profesională a personalului serviciilor/compartimentelor Direcției, respectiv al Centrului Cultural al M.A.I. și al Centrului Multimedia și analizează modul în care se îndeplinesc atribuțiile, obiectivele și acțiunile prevăzute în Strategia de relații publice a M.A.I., în programele și planurile de activități și acțiuni proprii.

CAPITOLUL V

Atribuțiile serviciilor și compartimentelor din structura organizatorică a Direcției

SECȚIUNEA 1

Atribuțiile purtătorului de cuvânt

Art. 14. — Purtătorul de cuvânt are următoarele obiective, derivate din obiectivul general al Direcției:

a) consiliază conducerea Direcției în crearea unei imagini pozitive a instituției;

b) coordonează activitatea purtătorilor de cuvânt din instituțiile și structurile aflate în subordinea/coordonarea M.A.I.

Art. 15. — Purtătorul de cuvânt are următoarele atribuții specifice:

a) întocmește proiecte de reacție și propune puncte de vedere ale instituției pe teme apărute în mass-media sau care suscită interesul mass-mediei;

b) participă la organizarea conferințelor de presă ale conducerii M.A.I.;

c) după caz, participă la emisiuni radio-TV;

d) îndrumă și sprijină activitatea purtătorilor de cuvânt din instituțiile și structurile aflate în subordinea/coordonarea M.A.I.;

e) prezintă conducerii Direcției puncte de vedere în domeniul de specialitate, viabile pentru soluționarea unor probleme ce ar putea afecta imaginea instituțională ori pentru îmbunătățirea acesteia;

f) pune la dispoziția jurnaliștilor, în mod oportun, complet și cu respectarea reglementărilor privind protecția informațiilor clasificate, datele solicitate de aceștia;

g) desfășoară, potrivit mandatului încredințat, activități de îndrumare, control și evaluare a activității de relații publice la instituțiile și structurile aflate în subordinea/coordonarea M.A.I.;

h) la solicitare, elaborează materiale documentare pentru ieșirile publice ale conducerii M.A.I.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile Serviciului comunicare

Art. 16. — Serviciul comunicare are următoarele obiective, derivate din obiectivul general al Direcției:

a) gestionează corect și coerent imaginea publică a instituției și asigură relaționarea acesteia cu societatea civilă și structurile statului de drept;

b) asigură publicarea pe site-ul oficial al M.A.I. a proiectelor de acte normative, în procedura de dezbatere publică, potrivit prevederilor legale în vigoare privind transparența decizională în administrația publică;

c) asigură accesul mass-mediei la ședințele publice;

d) sprijină conducerea M.A.I. în exercitarea funcțiilor de comunicare internă specifice actului de conducere;

e) elaborează materiale de o înaltă ținută profesională, care să asigure prezentarea și reflectarea în mijloacele de informare în masă a activității desfășurate de conducerea M.A.I., pe baza principiului bunei guvernări;

f) asigură informarea personalului M.A.I. cu privire la dinamica rolului instituției în raport cu evoluțiile din societate, evidențiind complexitatea și importanța activităților specifice;

g) utilizează sistemele de tehnologie a informațiilor și comunicații (TIC) ale M.A.I. cu sprijinul Direcției generale comunicații și tehnologia informației, în vederea asigurării accesului personalului M.A.I., la date de interes general privind politicile de resurse umane, asigurarea drepturilor materiale, salariale și sociale, asigurarea de locuințe și alte aspecte care pot influența moralul, sănătatea, bunăstarea socială, evoluția profesională și siguranța acestuia;

h) cooptează specialiști ai Centrului Multimedia în proiectarea conceptuală a componentei de comunicare internă realizată prin intermediul publicațiilor instituției, al materialelor

audiovideo, al producțiilor TV sau al celor cinematografice destinate pregătirii profesionale, precum și prin intermediul afișelor, posterelor, panourilor, avizierelor;

i) asigură informarea operativă a conducerii M.A.I. cu privire la informațiile apărute în mijloacele de informare în masă, cu impact la nivelul societății civile și care conțin referiri cu privire la activitatea M.A.I.;

j) asigură suportul analitic necesar informării conducerii M.A.I. cu privire la modul în care mijloacele de informare în masă reflectă imaginea instituțională a M.A.I., a structurilor sale subordonate și a personalului.

Art. 17. — (1) Serviciul comunicare are următoarele atribuții specifice:

a) asigură suportul decizional conducerii Direcției și/sau conducerii M.A.I., în domeniile din competență, prin întocmirea proiectelor de reacție și a punctelor de vedere instituționale, pe teme reflectate în mijloacele de informare în masă sau care suscită interesul acestora;

b) organizează/participă la desfășurarea conferințelor de presă ale conducerii M.A.I.;

c) acreditează jurnaliști pentru nivelul aparatului central al M.A.I.;

d) asigură relaționarea cu reprezentanții mijloacelor de informare în masă, bazată pe principiile echidistanței și transparenței;

e) sprijină jurnaliștii, prin documentarea, în mod oportun, cu date și informații din domeniile de activitate ale M.A.I., respectând legislația în vigoare privind protecția informațiilor clasificate;

f) asigură participarea reprezentanților mijloacelor de informare în masă la activitățile cu impact mediatic organizate la nivelul aparatului central al M.A.I.;

g) organizează și desfășoară schimburi de experiență cu structuri similare din instituții publice cu care colaborează M.A.I.;

h) organizează/participă la desfășurarea unor seminare și simpozioane cu conținut specific, pe teme de interes public;

i) asigură convocările de instruire a personalului cu atribuții de informare și relații publice/a purtătorilor de cuvânt din structurile M.A.I.;

j) elaborează sau, după caz, preia de la celelalte structuri ale M.A.I. materiale pentru pagina web a M.A.I.;

k) promovează imaginea instituției în străinătate, prin intermediul mijloacelor de informare în masă internaționale;

l) promovează imaginea instituțională a M.A.I., prin participarea la activități cu caracter public, organizate la nivelul structurilor centrale/teritoriale, precum și la nivelul unor instituții guvernamentale sau organisme neguvernamentale;

m) asigură mediatizarea subiectelor ce conțin referiri la activitatea instituției, informând conducerea M.A.I. cu privire la evoluția temelor de interes;

n) realizează, la solicitare sau din oficiu, analize periodice ale imaginii M.A.I. reflectate în presa scrisă și audiovizuală;

o) realizează, la solicitare sau din oficiu, evaluări cantitative și calitative punctuale, atât ale campaniilor de informare și relații publice, cât și ale unor activități desfășurate de M.A.I., reflectate în mijloacele de informare în masă;

p) propune măsurile necesare asigurării, la nivelul presei centrale, a unei reflectări corecte a acțiunilor, măsurilor și pozițiilor instituționale ale M.A.I.;

q) constituie, gestionează și utilizează baze proprii de date, conținând informații referitoare la imaginea M.A.I., reflectată în presa scrisă și cea audiovizuală;

r) participă la activitățile de sprijin, îndrumare și control pe probleme de informare și relații publice la structuri din subordinea/coordonarea M.A.I.;

s) întocmește proiecte de reacție sau puncte de vedere ale instituției pe teme apărute în mijloacele de informare în masă sau care suscită interesul mijloacelor de informare în masă;

t) gestionează situații de criză mediatică și propune măsuri pentru îmbunătățirea imaginii instituționale;

u) gestionează imaginea publică a instituției și a conducerii acesteia, în plan intern/extern, și asigură relaționarea acesteia cu societatea civilă, cu comunitățile locale și cu mijloacele de informare în masă;

v) asigură transparența activităților conducerii M.A.I.;

w) asigură preluarea corectă și prelucrarea cu celeritate a informației de la nivelul decizional, în vederea transmiterii, pe circuitul informațional descendent, a unui mesaj corect, coerent și accesibil;

x) valorifică în mod optim mijloacele și canalele de comunicare, care asigură circulația informației între diferitele structuri ale M.A.I. aflate pe același nivel ierarhic și participă la procesul de modernizare a acestora, în scopul instituirii și permanentizării interacțiunii bazate pe coeziune și conlucrare;

y) organizează activități de tip „Ziua Porților Deschise”, în scopul unei reale deschideri instituționale către societatea civilă;

z) valorifică experiența internațională în domeniile din competență, dobândită prin relaționarea cu structuri similare/corespondente din străinătate.

(2) Serviciul comunicare are următoarea componență:

A. Compartimentul relații cu presa;

B. Compartimentul informare publică;

C. Compartimentul monitorizare și analiză mass-media.

A. Compartimentul relații cu presa are următoarele atribuții:

a) stabilește și permanentizează relații constructive cu reprezentanții mijloacelor de informare în masă, cu reprezentanții instituțiilor publice și private, cu reprezentanții organizațiilor neguvernamentale cu care M.A.I. cooperează și cu societatea civilă, bazate pe principiile echidistanței și transparenței;

b) participă la controale tematice organizate la instituțiile și structurile aflate în subordinea/coordonarea M.A.I.;

c) creează baze de date cuprinzând principalele instituții media din străinătate și asigură transmiterea către acestea a comunicatelor/buletinelor informative de interes ale M.A.I.;

d) creează și actualizează baze de date privind ziariștii acreditați la M.A.I.;

e) identifică acțiuni cu potențial de impact mediatic derulate la nivelul M.A.I. și formulează propuneri de mediatizare a acestora pe plan național și internațional;

f) identifică parteneri de colaborare, în vederea îmbunătățirii imaginii M.A.I. în plan național și internațional, și propune unele acțiuni comune, cu impact mediatic, cu acești parteneri;

g) sprijină documentarea jurnaliștilor care doresc să realizeze materiale jurnalistice privind activitatea M.A.I.;

h) realizează, cu sprijinul Direcției generale afaceri europene și relații internaționale, colaborări în domeniul informare și relații publice, cu structuri/personal din străinătate;

i) elaborează materiale de presă privind activitatea M.A.I.;

j) transmite, în timp optim, mijloacelor de informare în masă, în colaborare cu personalul specializat în domeniile informare și relații publice din cadrul instituțiilor și structurilor aflate în subordinea M.A.I., informațiile rezultate din activitatea acestora și un mesaj unitar la nivel instituțional;

k) implementează politici de informare și relații publice ale instituției, în vederea îmbunătățirii imaginii M.A.I. în plan intern și internațional;

l) colaborează cu personalul structurilor M.A.I. cu atribuții pe linia informațiilor de interes public/relațiilor cu comunitatea, pentru respectarea întocmai a prevederilor legale în vigoare;

m) aplică dispozițiile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, cu completările ulterioare, și gestionează problematica specifică, în scopul informării societății civile și a mijloacelor de informare în masă;

n) furnizează datele necesare actualizării paginii web în limba română/limba engleză a instituției și propune măsurile ce se impun pentru îmbunătățirea formatului acesteia;

o) organizează și/sau participă la acțiuni de informare publică, cu diferite categorii de personal, în diverse domenii de activitate, de exemplu, sesiuni de comunicări științifice, simpozioane, lansări de carte, vernisaje, expoziții ș.a.;

p) organizează întâlniri, oficiale sau informale, cu veterani de război, cadre în rezervă sau în retragere, la care pot fi invitați și membrii familiilor acestora;

q) elaborează și postează pe site-ul M.A.I. comunicate și buletine informative;

r) elaborează, la solicitare, proiectele scrisorilor adresate de conducerea Direcției sau a M.A.I. personalului propriu ori al altor instituții sau, după caz, unor terțe persoane.

s) preia de la nivelul decizional și prelucrează, cu operativitate, informația transmisă, în vederea construirii și introducerii în circuitul informațional descendent a unui mesaj coerent și accesibil;

t) colaborează, cu aprobarea conducerii M.A.I., cu instituțiile de sondare a opiniei publice, prin identificarea temelor de actualitate și/sau de interes pentru personalul M.A.I.

B. Compartimentul informare publică are următoarele atribuții:

a) documentează, întocmește și transmite, în termen legal, răspunsurile la solicitările formulate în baza Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare;

b) întocmește documentația necesară comunicării din oficiu a informațiilor de interes public ale instituției;

c) asigură desfășurarea procedurii de soluționare a reclamațiilor administrative formulate în temeiul Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare;

d) întocmește anual raportul privind accesul la informațiile de interes public;

e) întocmește și publică anual raportul privind transparența decizională în M.A.I.

C. Compartimentul monitorizare și analiză mass-media are următoarele atribuții:

a) identifică, în presa internațională, materiale ce vizează activitatea M.A.I.;

b) asigură monitorizarea fluxurilor informaționale ale principalelor agenții de presă/televiziuni de știri, informând conducerea M.A.I. cu privire la subiectele ce conțin referiri la

instituție și, la cerere, asupra mediatizării altor aspecte de interes pentru domeniul de activitate al diferitelor structuri aflate în subordinea/coordonarea M.A.I.;

c) întocmește sinteza presei scrise și audiovizuale, în baza rapoartelor de monitorizare, și, ulterior, o prezintă conducerii M.A.I.;

d) utilizează bazele de date ale Direcției, în vederea stabilirii valorilor principalilor indicatori de reflectare a imaginii M.A.I. în mijloacele de informare în masă, pe diferite intervale de timp;

e) participă la activități de control pe probleme de comunicare și relații publice la instituțiile și structurile aflate în subordinea M.A.I.;

f) realizează, la cerere sau din oficiu, analize periodice ale imaginii M.A.I. reflectate în presa scrisă și audiovizuală, pe care ulterior le distribuie beneficiarilor;

g) realizează, la cerere sau din oficiu, evaluări cantitative și calitative punctuale, atât ale campaniilor de comunicare/relații publice, cât și ale unor activități desfășurate de M.A.I., reflectate în mijloacele de informare în masă;

h) identifică măsurile necesare asigurării, la nivelul presei centrale, a unei reflectări corecte, coerente, oportune și obiective a acțiunilor/măsurilor întreprinse/dispușe la nivelul M.A.I.;

i) asigură, la nivelul unității, îndeplinirea atribuțiilor incidente domeniului securitate și sănătate în muncă.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile Serviciului strategii de comunicare și control

Art. 18. — Serviciul strategii de comunicare și control are următoarele obiective, derivate din obiectivul general al Direcției:

a) asigură cadrul normativ necesar desfășurării activităților din domeniul informare și relații publice;

b) proiectează documentele strategice ale M.A.I. în domeniile informare și relații publice;

c) asigură dezvoltarea și coordonarea sistemului de comunicare și relații publice existent la nivelul M.A.I.;

d) asigură cadrul organizatoric necesar desfășurării activităților de pregătire cu personalul de specialitate din structurile M.A.I.;

e) planifică și execută controale tematice la entitățile M.A.I. pentru domeniile informare și relații publice, potrivit planului de control și mandatului aprobate de secretarul general al M.A.I.;

f) propune conducerii M.A.I. încheierea, cu diferite organisme, a unor convenții, protocoale și alte asemenea documente privind domeniul informării și relațiilor publice;

g) asigură consultanță calificată pentru structurile de informare și relații publice din M.A.I. și alte unități din aparatul central al M.A.I.;

h) asigură participarea și reprezentarea Direcției sau a M.A.I., la nivel instituțional, în domeniul de competență;

i) asigură suportul IT la nivelul Direcției, pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice.

Art. 19. — (1) Serviciul strategii de comunicare și control are următoarele atribuții specifice:

a) proiectează strategia și conceptele strategice ale M.A.I. în domeniile informare și relații publice, precum și planurile de implementare a acestor activități;

b) elaborează anual proiectul planului de relații publice al M.A.I.;

c) elaborează proiecte de acte normative interne privind organizarea și desfășurarea activităților în domeniul informării și relațiilor publice;

d) elaborează puncte de vedere motivate la proiectele de acte normative ale M.A.I., în domeniul din competență;

e) inițiază sau participă la campanii de comunicare;

f) avizează activitățile de informare și relații publice desfășurate de unitățile M.A.I.;

g) participă la desfășurarea activităților de dezvoltare și schimb de experiență din domeniul de competență al Direcției;

h) planifică și execută controale tematice la entitățile M.A.I. pentru domeniile informare și relații publice potrivit planului de control și mandatului aprobate de secretarul general al M.A.I.;

i) participă la organizarea, planificarea și desfășurarea cursurilor de inițiere în carieră, de capacitate/specializare pentru personalul din domeniul informare și relații publice;

j) organizează convocările de instruire a personalului cu atribuții de informare și relații publice/a purtătorilor de cuvânt din structurile M.A.I.;

k) concepe și elaborează documentația utilizată pentru pregătirea profesională, organizează și susține periodic cursuri de pregătire profesională cu personalul de informare și relații publice din unitățile M.A.I.;

l) asigură participarea la acțiuni de reprezentare, seminare, simpozioane, cursuri, organizate în țară și în afara țării, cu aprobarea conducerii M.A.I.;

m) propune conducerii M.A.I. încheierea de convenții, protocoale și alte asemenea documente privind domeniul propriu de activitate cu organismele precizate în diagrama de relații și avizează documentele similare încheiate de unitățile centrale ale M.A.I. cu diferite organisme;

n) organizează și coordonează campanii de comunicare;

o) asigură îmbunătățirea permanentă a site-urilor gestionate la nivelul Direcției.

(2) Serviciul strategii de comunicare și control are următoarea componență:

A. Compartimentul strategii și campanii de comunicare;

B. Compartimentul control și pregătire;

C. Compartimentul suport informatic.

A. Compartimentul strategii și campanii de comunicare are următoarele atribuții:

a) proiectează strategia și conceptele strategice ale M.A.I. în domeniile informare și relații publice, precum și planurile de implementare a acestor activități;

b) elaborează anual proiectul planului de informare și relații publice al M.A.I. și monitorizează stadiul îndeplinirii acestuia;

c) elaborează proiecte de acte normative interne privind organizarea și desfășurarea activităților în domeniul informării și al relațiilor publice;

d) inițiază proiecte de standarde și proceduri în domeniile informare și relații publice;

e) elaborează puncte de vedere cu privire la proiectele de acte normative ale M.A.I., în domeniile din competența Direcției;

f) avizează activitățile de informare și relații publice desfășurate de unitățile M.A.I. din punctul de vedere al încadrării acestora în strategia de comunicare a M.A.I.;

g) planifică, organizează și coordonează campanii de comunicare;

h) asigură concepția de vizibilitate a M.A.I., prin proiectarea unor materiale de promovare, ca suport al campaniilor de comunicare desfășurate la nivelul M.A.I.;

i) participă la realizarea materialelor de promovare a imaginii M.A.I., prin utilizarea graficii computerizate;

j) asigură suportul decizional conducerii M.A.I., prin realizarea de studii, analize și articole în domeniile informare și relații publice;

k) asigură consultanță calificată pentru structurile de informare și relații publice din inspectoratele generale, direcții generale, structuri din subordinea M.A.I. și alte unități din aparatul central al acestuia;

l) participă la activitățile de control, consultanță și îndrumare în unitățile centrale și teritoriale ale M.A.I.;

m) asigură participarea și reprezentarea Direcției sau a M.A.I., în baza mandatului acordat, la activitățile interdepartamentale, interministeriale și/sau internaționale aferente domeniului de competență;

n) participă la desfășurarea activităților de dezvoltare și schimb de experiență din domeniul de competență al Direcției;

o) realizează proiecte de convenții, protocoale și alte asemenea documente de cooperare cu organismele precizate în diagrama de relații și avizează documentele similare încheiate de unitățile centrale ale M.A.I. cu diferite organisme.

B. Compartimentul control și pregătire are următoarele atribuții:

a) elaborează proiectul Planului de îndrumare și control al Direcției în domeniile informare și relații publice, la nivelul M.A.I., și desfășoară activități specifice potrivit acestuia;

b) desfășoară activități de control, consultanță și îndrumare în unitățile centrale și teritoriale ale M.A.I., privind aplicarea actelor normative generale și interne;

c) participă la organizarea, planificarea și desfășurarea cursurilor de inițiere în carieră, precum și a cursurilor de capacitate/specializare pentru întreg personalul din domeniul informare și relații publice din unitățile M.A.I.;

d) organizează convocările de instruire a personalului cu atribuții de informare și relații publice/a purtătorilor de cuvânt din structurile M.A.I.;

e) concepe și elaborează documentația utilizată pentru pregătirea profesională, organizează și susține periodic cursuri de pregătire profesională cu personalul de informare și relații publice din unitățile M.A.I.;

f) organizează simpozioane, mese rotunde, convocări, pe probleme din domeniile informare și relații publice, în cadrul programelor de pregătire a personalului M.A.I. cu atribuții în aceste domenii;

g) elaborează proiectul Planului de relații internaționale al Direcției;

h) participă, potrivit Planului de relații internaționale al Direcției, la întruniri internaționale;

i) elaborează puncte de vedere, motivate, la proiectele de acte normative ale M.A.I., în domeniile din competența Direcției;

j) participă la realizarea materialelor de promovare a imaginii M.A.I. prin utilizarea graficii computerizate;

k) asigură consultanță calificată pentru structurile de informare și relații publice din inspectoratele generale, direcții generale, structuri din subordinea M.A.I. și alte unități din aparatul central al acestuia;

l) asigură participarea și reprezentarea Direcției sau a M.A.I., în baza mandatului acordat, la activitățile interdepartamentale, interministeriale și/sau internaționale aferente domeniului de competență.

C. Compartimentul suport informatic

a) concepe, realizează și administrează site-urile web gestionate la nivelul Direcției, în colaborare cu personalul de specialitate;

b) asigură realizarea materialelor de promovare a imaginii M.A.I. prin utilizarea graficii computerizate;

c) administrează serverul web care găzduiește site-urile aparținând Direcției, în colaborare cu Direcția generală pentru comunicații și tehnologia informației;

d) actualizează paginile site-ului web al M.A.I., conform metodologiei aprobate de conducerea M.A.I.;

e) prezintă propuneri de implementare a politicilor de relații publice la nivelul instituției, în spațiul virtual;

f) realizează site-uri specializate (forumuri, bloguri etc.), precum și alte instrumente de comunicare virtuală;

g) identifică și evaluează căile și mijloacele de informare și sensibilizare a opiniei publice, în spațiul virtual.

SECȚIUNEA a 4-a

Atribuțiile Secției de asistență religioasă

Art. 20. — Secția de asistență religioasă, denumită în continuare *Secția*, își desfășoară activitatea în baza Legii nr. 195/2000 privind constituirea și organizarea Clerului militar, precum și a regulamentelor și instrucțiunilor în vigoare, și reprezintă M.A.I. în relațiile cu Biserica Ortodoxă Română, cultele și asociațiile religioase din stat, cu organismele similare care au atribuții în domeniul asistenței religioase, atât din țară, cât și în plan internațional.

Art. 21. — Secția are următoarele obiective, derivate din obiectivul general al Direcției:

a) conduce, coordonează și controlează activitatea de asistență religioasă din M.A.I.;

b) asigură, potrivit Constituției României, republicate, respectarea libertății de conștiință a personalului M.A.I., precum și păstrarea tradițiilor morale, de credință și spiritualitate;

c) asigură desfășurarea activităților pastorale, duhovnicești, moral-educative, liturgice și de ceremonial, în beneficiul personalului instituției, precum și al familiilor acestuia.

Art. 22. — Secția are următoarele atribuții specifice:

a) cooperează cu Patriarhia și eparhiile locale, cu celelalte biserici, culte sau asociații religioase din stat, în vederea asigurării asistenței religioase pentru toate categoriile de personal, indiferent de confesiune, asigurând dreptul constituțional al persoanei la împărtășirea liberă și neîngrădită a unei credințe;

b) inițiază și organizează simpozioane, convocări pe probleme de asistență/educație moral-religioasă, în cadrul programelor de pregătire continuă a personalului la nivelul M.A.I.;

c) elaborează studii și articole cu conținut spiritual și moral-religios pentru uzul personalului M.A.I.;

d) formulează propuneri, pe linia de competență, la Planul de relații internaționale al Direcției și participă la astfel de activități din domeniul asistenței religioase;

e) cooperează cu structuri de profil din Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Justiției, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, Serviciul de Protecție și Pază, Serviciul de Telecomunicații Speciale, pe linia asistenței/educației moral-religioase;

f) inițiază proiecte de ordine, instrucțiuni și regulamente privind aplicarea legilor și a celorlalte acte normative în domeniul asistenței religioase din M.A.I.;

g) colaborează cu reprezentanții mijloacelor de informare în masă, scrise și audiovizuale, în scopul informării societății civile asupra modului de desfășurare a activităților de asistență/educație moral-religioasă în cadrul M.A.I.;

h) efectuează controale tematice privind modul de aplicare a prevederilor instrucțiunilor specifice, pe linia asistenței/educației moral-religioase, în structurile M.A.I., urmărind organizarea și desfășurarea acestor activități, asigurarea protecției spirituale a personalului, respectarea drepturilor și libertăților de conștiință ale persoanei, acordând îndrumare și sprijin de specialitate;

i) întocmește informări anuale privind activitatea desfășurată în domeniul asistenței/educației moral-religioase creștin-ortodoxe, care sunt aduse la cunoștința Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române;

j) avizează dosarele preoților, pastorilor și deservenților de cult recomandați pentru a participa la concursurile de încadrare în structurile M.A.I.;

k) organizează anual întâlniri metodologice de specialitate cu preoții (pastorii/deservenții de cult) din sistemul de asistență religioasă al M.A.I.;

l) acordă consultanță canonică și de specialitate, pentru amenajarea unor lăcașuri de cult în spațiile puse la dispoziție de structurile instituției;

m) elaborează materiale documentare, predici, cateheze și proiecte de programe dedicate Zilei Eroilor, sărbătorilor creștine și celorlalte sărbători religioase;

n) desfășoară, împreună cu celelalte servicii din Direcție, unele activități de documentare, îndrumare, sprijin și control în planul muncii educative;

o) efectuează periodic vizite pastorale la persoanele reținute în aresturile poliției, acordând asistență religioasă reținuților de confesiune creștină ortodoxă și mediind pentru asigurarea asistenței religioase celor de alte religii sau confesiuni, în cazul în care sunt asemenea solicitări;

p) realizează în unitățile M.A.I. cicluri de conferințe, întruniri, simpozioane, expoziții cu tematică religioasă, în vederea întăririi moralității și păstrării tradițiilor specifice;

q) asigură suportul de specialitate necesar bunei desfășurări a acțiunilor umanitare inițiate de conducerea M.A.I.

SECȚIUNEA a 5-a

Atribuțiile Compartimentului documente clasificate și secretariat

Art. 23. — Compartimentul documente clasificate și secretariat are următoarele obiective, derivate din obiectivul general al Direcției:

a) gestionează, conform reglementărilor legale în vigoare, documentele ce conțin informații clasificate;

b) desfășoară activități de secretariat, potrivit dispozițiilor legale incidente domeniului.

Art. 24. — Compartimentul documente clasificate și secretariat are următoarele atribuții specifice:

a) primește, înregistrează, distribuie, ține evidența și expediază corespondența la nivelul Direcției;

b) organizează evidența audiențelor acordate de către conducerea Direcției;

c) asigură evidența, manipularea și păstrarea ordinelor, instrucțiunilor și a altor acte normative cu caracter intern, gestionate la nivelul Direcției, și verifică periodic existența acestora;

d) centralizează și întocmește informări periodice privind activitățile planificate și desfășurate la nivelul Direcției;

e) organizează, la nivelul Direcției, evidența și manipularea ștampilelor și sigiliilor;

f) coordonează activitățile de îndosariere și arhivare a documentelor din evidența unității;

g) întocmește, potrivit reglementărilor interne, Dispoziția zilnică a directorului Direcției;

h) gestionează, potrivit actelor normative în vigoare, declarații de avere și de interese pentru personalul Direcției;

i) întocmește lunar situația răspândirilor personalului Direcției;

j) gestionează evidența sesizărilor, reclamațiilor, cererilor și petițiilor adresate conducerii Direcției, urmărește soluționarea în termen a acestora și întocmește informări periodice, potrivit reglementărilor interne în vigoare;

k) întocmește procesul-verbal al ședințelor de lucru ale conducerii Direcției și monitorizează executarea sarcinilor stabilite;

l) aprovizionează personalul Direcției cu rechizite și materiale consumabile necesare desfășurării activității curente;

m) multiplică documentele și materialele necesare unității, în conformitate cu dispozițiile conducerii Direcției;

n) gestionează evidența bunurilor materiale aflate în folosința personalului unității;

o) controlează periodic, la nivelul serviciilor, modul în care se realizează evidența, întocmirea, păstrarea și circuitul documentelor, precum și modul de lucru pe linia fondului arhivistic;

p) îndeplinește atribuții specifice pe linia protecției informațiilor clasificate, potrivit actelor normative în vigoare;

q) gestionează problematica privind resursele umane pentru personalul Direcției;

r) elaborează documentele ofițerului de serviciu pe Direcție;

s) gestionează problematica privind managementul operațional.

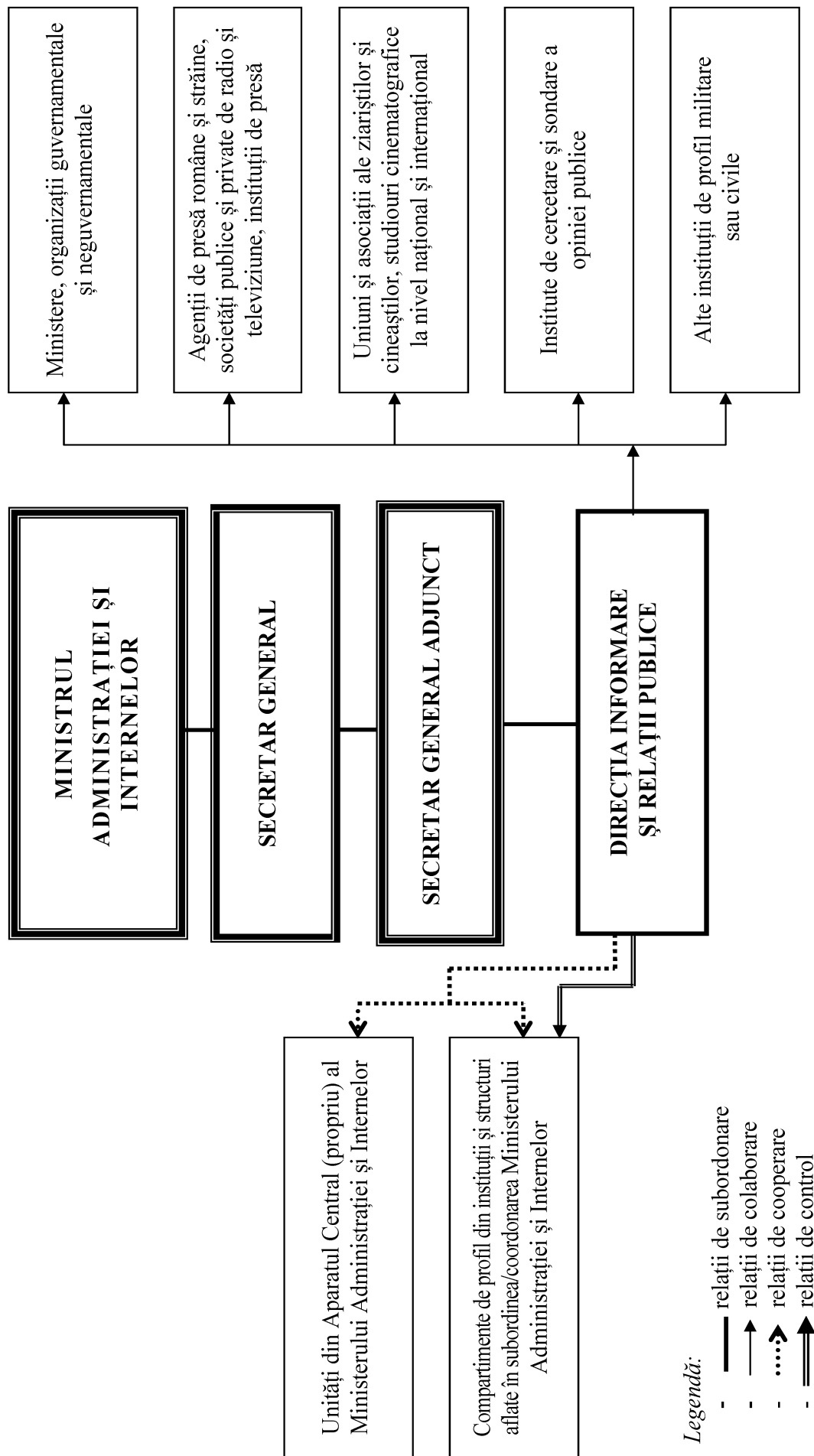
CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

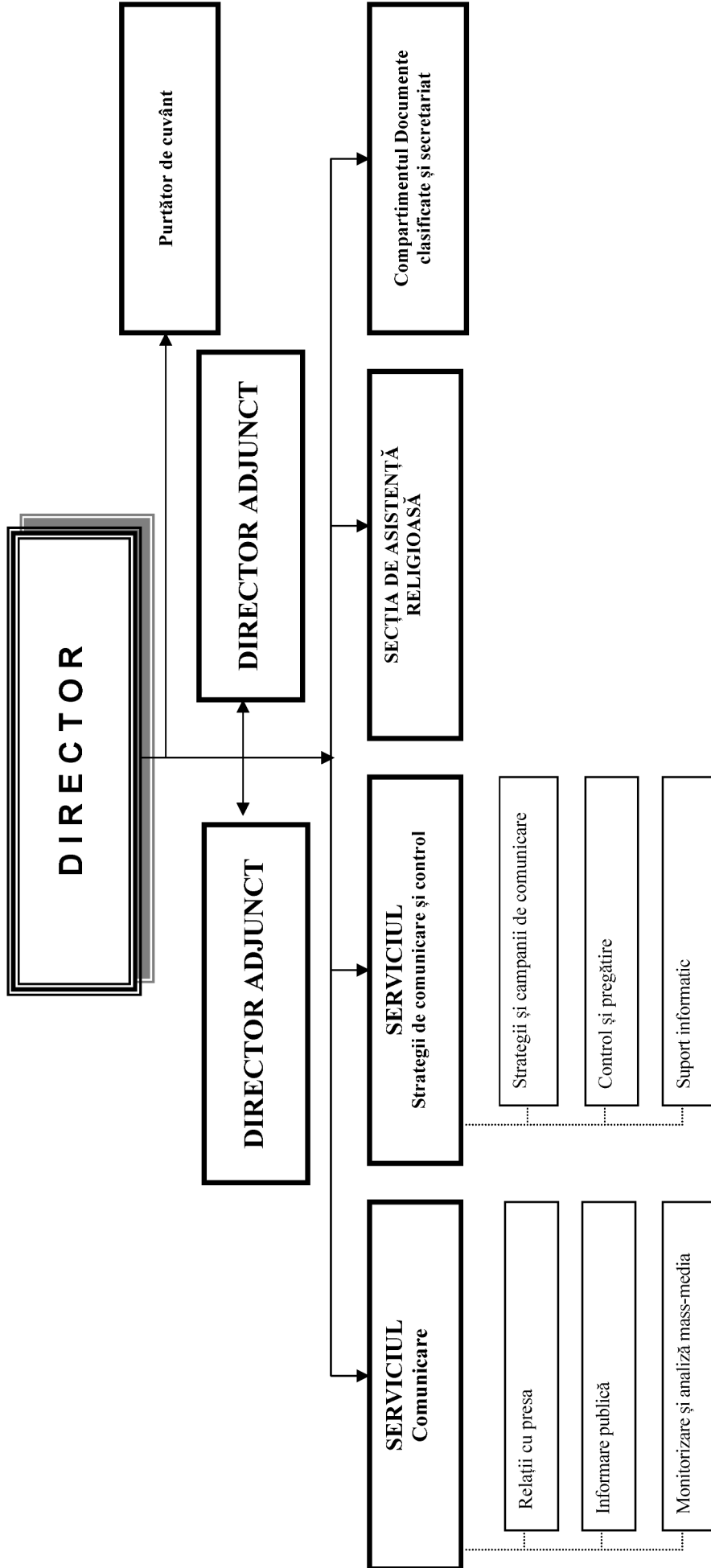
Art. 25. — Centrul Cultural al M.A.I. și Centrul Multimedia, structuri aflate în subordinea Direcției, elaborează propriile regulamente de organizare și funcționare, care se aprobă potrivit actelor normative în vigoare.

Art. 26. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul regulament.

DIAGRAMA DE RELAȚII

ORGANIGRAMA
Direcției informare și relații publice

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Direcția informare și relații publice

FIȘA POSTULUI

A. Identificarea postului

1. Compartimentul: conducerea Direcției informare și relații publice (*Direcția*)

2. Denumirea postului: director

3. Poziția postului în statul de organizare: 1

4. Relații cu alte posturi:

4.1. relații ierarhice: este subordonat direct secretarului general adjunct al Ministerului Administrației și Internelor (*M.A.I.*) și are în subordine directă întregul personal al Direcției, precum și pe șeful Centrului Cultural al M.A.I. și șeful Centrului Multimedia;

4.2. relații funcționale: conduce întreaga activitate a Direcției și coordonează activitatea Centrului Cultural al M.A.I. și a Centrului Multimedia, precum și a structurilor de relații publice din inspectoratele generale și celelalte unități ale M.A.I.;

4.3. relații de control: controlează activitatea personalului Direcției și a structurilor subordonate, precum și activitatea structurilor de profil din inspectoratele generale și din instituțiile de învățământ ale M.A.I.;

4.4. relații de colaborare: colaborează pe probleme de interes comun — în conformitate cu actele normative în vigoare, ordinele și protocoalele aprobate de ministrul administrației și internelor — cu instituțiile și organisme specializate în activități similare, în scopul îndeplinirii atribuțiilor din domeniul de competență;

4.5. relații de reprezentare: reprezintă M.A.I. în domeniul informării și relațiilor publice, în raporturile cu celelalte autorități și instituții publice din țară și străinătate; angajează Direcția în raporturi cu persoane juridice și fizice, situație în care poate da împuternicire de reprezentare altor persoane din subordine.

5. Definirea sumară a atribuțiilor postului:

Directorul Direcției asigură elaborarea, fundamentarea și punerea în practică a Strategiei de informare și relații publice a Ministerului Administrației și Internelor, organizează, coordonează, îndrumă, controlează și răspunde de modul de aplicare a prevederilor legale din domeniul său de activitate în structurile instituției.

B. Cerințele postului

1. Categoria de personal ce poate ocupa postul: ofițer de poliție

2. Gradul profesional necesar ocupantului postului: —

3. Pregătirea necesară ocupantului postului:

3.1. pregătire de bază: licențiat în științe juridice/jurnalism/sociologie;

3.2. pregătire de specialitate: studii postuniversitare sau masterat în științe juridice, comunicare publică, sociologie, management în administrația publică sau marketing politic;

3.3. alte cunoștințe: orice alt curs corespunzător cerințelor postului;

3.4. autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor: autorizație de lucru cu documente clasificate;

3.5. limbi străine: o limbă străină de circulație internațională la nivel cel puțin bine.

4. Experiență:

4.1. vechime în muncă, din care în M.A.I.: 5 ani/5 ani;

4.2. vechime în specialitate: 7 ani;

4.3. vechime în funcții de conducere în M.A.I.: 5 ani;

4.4. perioada pentru acomodarea cu cerințele postului: 6 luni.

5. Aptitudini și abilități necesare: manageriale (organizatorice, decizionale, de planificare, conducere,

coordonare și control), lucru sub presiunea timpului, diplomație, capacitate de analiză, sinteză, spirit de observație, abilitate, operativitate și oportunitate în luarea deciziilor legale

6. Atitudini necesare/comportament solicitat: sociabilitate, comportament adecvat (limbaj, vestimentație, reguli de politețe), trăsături pozitive de caracter, exigență, obiectivitate, spirit critic și organizatoric, fermitate și consecvență în acțiuni

7. Parametri privind starea sănătății somatice: apt pentru funcții de conducere

8. Trăsături psihice și de personalitate: apt pentru funcții de conducere

C. Condiții specifice de muncă

1. Locul de muncă: sediul unității

2. Programul de lucru: 8 ore/zi, 5 zile/săptămână

3. Deplasări curente: conform atribuțiilor de serviciu

4. Condiții deosebite de muncă: stres, activitate sub presiunea timpului și expunere la radiații electromagnetice

5. Riscuri implicate de post: expunerea la radiațiile electromagnetice

6. Compensări: sporuri salariale prevăzute de legislația în vigoare și concediu de odihnă suplimentar

D. Descrierea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților postului

1. Sarcini, îndatoriri și responsabilități:

a) conduce activitatea Direcției pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, conform prevederilor legale;

b) coordonează activitatea de elaborare și actualizare a Strategiei de informare și relații publice a Ministerului Administrației și Internelor și controlează realizarea acesteia;

c) participă la organizarea și desfășurarea conferințelor de presă ale conducerii instituției;

d) dispune efectuarea unor studii și controale tematice pe domeniile din competență în structurile instituției;

e) inițiază și dezvoltă, prin unitatea specializată, relații de colaborare internațională cu structuri similare din alte țări, pe bază de reciprocitate, în cadrul acordurilor guvernamentale și ministeriale;

f) prezintă periodic informări, în ședințele conducerii și Colegiului M.A.I., cu principalele concluzii rezultate din activitatea de relații publice și face propuneri pentru eficientizarea muncii în acest domeniu;

g) convoacă, periodic sau când situația o impune, șefii serviciilor și compartimentelor de relații publice din structurile M.A.I., în vederea stabilirii unor strategii, acțiuni și sarcini comune, precum și pentru analiza activității desfășurate și executarea unor dispoziții ale conducerii M.A.I., pe linie de informare și relații publice;

h) prezintă conducerii M.A.I. lunar analize ale activităților de informare și relații publice desfășurate la nivelul instituției;

i) răspunde nemijlocit de întărirea capacității operative a Direcției, de aplicarea în practică a planului de alarmare și de actualizarea documentelor specifice de lucru;

j) răspunde de organizarea și desfășurarea pregătirii continue a personalului Direcției în condiții optime;

k) răspunde, potrivit competențelor, de încadrarea posturilor din statul de organizare al Direcției cu personal corespunzător cerințelor acestora;

l) avizează numirea purtătorilor de cuvânt/ofițerilor de relații publice din structurile instituției;

- m) semnează corespondența Direcției cu unitățile M.A.I., cu alte autorități sau instituții publice, persoane juridice ori fizice;
- n) organizează și desfășoară audiențe și asigură soluționarea petițiilor cetățenilor, potrivit competențelor;
- o) organizează și conduce ședințele de analiză ale conducerii Direcției privind stadiul îndeplinirii sarcinilor și atribuțiilor ce revin serviciilor, birourilor și compartimentelor unității, stabilind măsuri de eficientizare a activității;
- p) aprobă planurile de activități ale serviciilor din Direcție, al Centrului Cultural al M.A.I. și al Centrului Multimedia;
- q) participă ca invitat la ședințele Colegiului M.A.I.;
- r) participă la ședințele Comisiei de dialog social și acționează pentru respectarea parteneriatelor cu societatea civilă din perspectiva competențelor proprii domeniului de activitate al Direcției;
- s) coordonează, îndrumă, controlează și răspunde de modul de aplicare în M.A.I. a prevederilor legale din domeniul de competență.

E. Standarde de performanță asociate postului

- Indicatori cantitativi: asigură îndeplinirea tuturor atribuțiilor, sarcinilor și responsabilităților ce revin Direcției și postului pe care îl ocupă.
- Indicatori calitativi: asigură un management performant al activităților de informare și relații publice, conform prevederilor legale, cerințelor postului, ordinelor și dispozițiilor conducerii ministerului.
- Costuri: asigură planificarea, organizarea și desfășurarea activităților specifice, cu respectarea și încadrarea strictă în limitele resurselor materiale și financiare aprobate în acest scop.
- Timp: îndeplinește atribuțiile ce îi revin în timpul programului de lucru; alocă timp cu prioritate pentru activități de proiectare strategică, conducere și control al activităților de comunicare și relații publice.
- Utilizarea resurselor: angrenează personalul în activități de concepție, analiză și sinteză; dezvoltă la subordonați sentimentul de loialitate față de instituție și integritate morală.
- Mod de realizare: individual și în echipă, în colaborare cu alte structuri ale aparatului central.

Titularul postului,

.....

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Direcția informare și relații publice
Nr. .... din .....

ANEXA Nr. 4
la regulamentul

AVIZAT

Directorul general al Direcției generale de informații
și protecție internă

.....

FIȘA POSTULUI

A. Identificarea postului

- Compartimentul: conducerea Direcției informare și relații publice (*Direcția*)
- Denumirea postului: director adjunct
- Poziția postului în statul de organizare: 2
- Relații cu alte posturi:
  - relații ierarhice: este subordonat nemijlocit directorului Direcției. Coordonarea nemijlocită a activității structurilor unității va fi stabilită prin dispoziție a directorului Direcției;
  - relații funcționale: coordonează activitatea de specialitate a structurilor din subordine, în vederea respectării prevederilor ordinelor ministrului administrației și internelor, dispozițiilor secretarilor de stat, ale secretarului general și ale directorului Direcției;
  - relații de control: controlează activitatea serviciilor Direcției pe care le coordonează, precum și a structurilor de presă scrisă și audiovizuală din unitățile centrale, inspectoratele generale și unitățile teritoriale ale acestora și din instituțiile de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *M.A.I.*;
  - relații de reprezentare: reprezintă Direcția, potrivit mandatului acordat, pentru fiecare caz în parte, de către directorul Direcției.

5. Definirea sumară a atribuțiilor postului:

Asigură elaborarea, actualizarea și aplicarea în practică a strategiei în domeniile presă scrisă și audiovizuală, la nivelul structurilor instituției. Este funcționarul de securitate al Direcției.

B. Cerințele postului

- Categoria de personal care poate ocupa postul: ofițer
- Gradul profesional necesar ocupantului postului: —
- Pregătirea necesară ocupantului postului:
  - pregătire de bază: licențiat în domeniile: științe ale comunicării, drept sau științe administrative;
  - pregătire de specialitate: cursuri de masterat sau postuniversitare în specialitățile: comunicare publică, juridic, științe administrative, management sau administrație publică;
  - alte cunoștințe: —
  - autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor: autorizație de acces la documente clasificate secrete de stat, nivelul Strict Secret.
  - limbi străine: o limbă străină de circulație internațională la nivel cel puțin bine;
- Experiență:
  - vechime în muncă, din care în M.A.I.: 5 ani/5 ani;
  - vechime în specialitate: 7 ani.
  - vechime în funcții de conducere în M.A.I.: 5 ani.

4.4. Perioade de acomodare la cerințele postului:

5. Aptitudini și abilități necesare: manageriale (organizatorice, decizionale, de planificare, conducere, coordonare și control), lucru sub presiunea timpului, diplomație, capacitate de analiză, sinteză, spirit de observație, operativitate și oportunitate în luarea deciziilor legale

6. Atitudini necesare/comportament solicitat: sociabilitate, comportament adecvat (limbaj, vestimentație, reguli de politețe), trăsături pozitive de caracter, exigență, obiectivitate, spirit critic și organizatoric, fermitate și consecvență în acțiuni, flexibilitate în gândire, stabilitate comportamentală și echilibru emotiv

7. Parametrii privind starea sănătății somatice: apt pentru funcții de conducere;

8. Trăsături psihice și de personalitate: apt pentru funcții de conducere

C. Condiții specifice de muncă

1. Locul de muncă: sediul unității

2. Programul de lucru: 8 ore/zi, 5 zile/săptămână

3. Deplasări curente: la analize, controale, evaluări profesionale, conferințe, simpozioane, festivități cultural-artistice organizate în unitățile și structurile M.A.I. și în afara acestuia, conform planificării aprobate de directorul Direcției

4. Condiții deosebite de muncă: stres, activitate sub presiunea timpului, expunere la radiații electromagnetice

5. Riscuri implicate de post: expunerea la radiații electromagnetice

6. Compensări: sporuri salariale și concedii suplimentare pentru lucrul sub efectul radiațiilor electromagnetice

D. Descrierea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților postului

1. Sarcini, îndatoriri și responsabilități:

a) elaborează și supune aprobării conducerii unității normele interne privind protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;

b) întocmește programul de prevenire a scurgerii de informații clasificate și îl supune avizării instituțiilor abilitate, iar după aprobare acționează pentru aplicarea acestuia;

c) coordonează activitatea de protecție a informațiilor clasificate, în toate componentele acesteia;

d) asigură relaționarea cu instituția abilitată să coordoneze activitatea și să controleze măsurile privitoare la protecția informațiilor clasificate, potrivit legii;

e) monitorizează activitatea de aplicare a normelor de protecție a informațiilor clasificate și modul de respectare a acestora;

f) consiliază conducerea unității în legătură cu toate aspectele privind securitatea informațiilor clasificate;

g) informează conducerea unității cu privire la vulnerabilitățile și riscurile existente în sistemul de protecție a informațiilor clasificate și propune măsuri pentru înlăturarea acestora;

h) acordă sprijin reprezentanților autorizați ai instituțiilor abilitate, potrivit competențelor legale, pe linia verificării persoanelor pentru care se solicită accesul la informații clasificate;

i) organizează activități de pregătire specifică a persoanelor care au acces la informații clasificate;

j) asigură păstrarea și organizează evidența certificatelor de securitate și autorizațiilor de acces la informații clasificate;

k) actualizează permanent evidența certificatelor de securitate și a autorizațiilor de acces;

l) întocmește și actualizează listele informațiilor clasificate elaborate sau păstrate în unitate pe clase și niveluri de secretizare;

m) prezintă conducătorului unității propuneri privind stabilirea obiectivelor, sectoarelor și locurilor de importanță deosebită pentru protecția informațiilor clasificate din sfera de responsabilitate și, după caz, solicită sprijinul instituțiilor abilitate;

n) efectuează, cu aprobarea conducerii unității, controale privind modul de aplicare a măsurilor legale de protecție a informațiilor clasificate;

o) exercită ale atribuții în domeniul protecției informațiilor clasificate, potrivit legii;

p) coordonează activitatea de îndeplinire a sarcinilor ce revin serviciilor și compartimentelor pe care le are în coordonare;

q) contribuie la elaborarea și actualizarea concepției privind organizarea și desfășurarea activităților din domeniul specific;

r) prezintă spre aprobare directorului Direcției documentele de organizare și planificare a activităților structurilor pe care le coordonează, precum și acțiunile ce implică cheltuieli materiale și financiare;

s) organizează și conduce, săptămânal, ședințe de lucru și de analiză la nivelul structurilor coordonate;

t) prezintă directorului Direcției propuneri privind recompensarea personalului subordonat care s-a evidențiat în executarea sarcinilor;

u) organizează, la ordin, și conduce activități de îndrumare, control și evaluare a activităților de comunicare la structurile din M.A.I.;

v) concepe și urmărește derularea programelor de cooperare în domeniile din competență, asigurând dezvoltarea sistemului relațional;

w) răspunde de ordinea și disciplina în cadrul serviciilor pe care le coordonează;

x) prezintă periodic informări/analize directorului Direcției privind activitatea profesională.

E. Standarde de performanță asociate postului

1. Indicatori cantitativi: asigură îndeplinirea tuturor atribuțiilor, sarcinilor și responsabilităților ce îi revin.

2. Indicatori calitativi: asigură un management performant al activităților de relații publice, analiză mass-media, precum și al celor din domeniul presei scrise și audiovizuale.

3. Costuri: asigură planificarea, organizarea și desfășurarea activităților specifice, cu respectarea și încadrarea strictă în limitele resurselor materiale și financiare aprobate în acest scop.

4. Timp: îndeplinește atribuțiile ce îi revin în timpul programului de lucru; alocă timp cu prioritate pentru activități de proiectare strategică, îndrumare și control al activităților de comunicare publică.

5. Utilizarea resurselor: antrenarea personalului în activități de concepție, analiză și sinteză; dezvoltarea la subordonați a sentimentului de loialitate față de instituție și a integrității morale.

6. Mod de realizare: individual și în echipă, în colaborare cu alte structuri ale aparatului central al M.A.I..

Director,

.....

Titularul postului,

.....

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
Direcția informare și relații publice

FIȘA POSTULUI

A. Identificarea postului

1. Compartimentul: conducerea Direcției informare și relații publice (*Direcția*)

2. Denumirea postului: director adjunct

3. Poziția postului în statul de organizare: 3

4. Relații cu alte posturi:

4.1. relații ierarhice: este subordonat nemijlocit directorului Direcției. Coordonarea nemijlocită a activității structurilor unității va fi stabilită prin dispoziție a directorului Direcției;

4.2. relații funcționale: coordonează activitatea de specialitate a structurilor din subordine, în vederea respectării prevederilor ordinului ministrului administrației și internelor, dispozițiilor secretarilor de stat, ale secretarului general și ale directorului Direcției;

4.3. relații de control: controlează activitatea serviciilor Direcției pe care le coordonează, precum și a structurilor de presă scrisă și audiovizuală din unitățile centrale, inspectoratele generale și unitățile teritoriale ale acestora și din instituțiile de învățământ ale Ministerului Administrației și Internelor, denumit în continuare *M.A.I.*;

4.4. relații de reprezentare: reprezintă Direcția, potrivit mandatului acordat, pentru fiecare caz în parte, de către directorul Direcției.

5. Definirea sumară a atribuțiilor postului:

Asigură elaborarea, actualizarea și aplicarea în practică a strategiei în domeniile presă scrisă și audiovizuală, la nivelul structurilor instituției.

B. Cerințele postului

1. Categoria de personal care poate ocupa postul: ofițer

2. Gradul profesional necesar ocupantului postului: —

3. Pregătirea necesară ocupantului postului:

3.1. pregătire de bază: licențiat în domeniile: științe ale comunicării, drept sau științe administrative;

3.2. pregătire de specialitate: cursuri de masterat sau postuniversitare în specialitățile: comunicare publică, juridic, științe administrative, management sau administrație publică;

3.3. alte cunoștințe: —

3.4. autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor: autorizație de acces la documente clasificate secrete de stat, nivelul Strict Secret.

3.5. limbi străine: o limbă străină de circulație internațională la nivel cel puțin bine.

4. Experiență:

4.1. vechime în muncă, din care în *M.A.I.*: 5 ani/5 ani;

4.2. vechime în specialitate: 7 ani.

4.3. vechime în funcții de conducere în *M.A.I.*: 5 ani.

4.4. Perioade de acomodare la cerințele postului:

5. Aptitudini și abilități necesare: manageriale (organizatorice, decizionale, de planificare, conducere, coordonare și control), lucru sub presiunea timpului, diplomație, capacitate de analiză, sinteză, spirit de observație, operativitate și oportunitate în luarea deciziilor legale.

6. Atitudini necesare/comportament solicitat: sociabilitate, comportament adecvat (limbaj, vestimentație, reguli de politețe), trăsături pozitive de caracter, exigență, obiectivitate, spirit critic și organizatoric, fermitate și consecvență în acțiuni, flexibilitate în gândire, stabilitate comportamentală și echilibru emotiv.

7. Parametrii privind starea sănătății somatice: apt pentru funcții de conducere

8. Trăsături psihice și de personalitate: apt pentru funcții de conducere

C. Condiții specifice de muncă

1. Locul de muncă: sediul unității

2. Programul de lucru: 8 ore/zi, 5 zile/săptămână

3. Deplasări curente: la analize, controale, evaluări profesionale, conferințe, simpozioane, festivități cultural-artistice organizate în unitățile și structurile ministerului și în afara acestuia, conform planificării aprobate de directorul Direcției

4. Condiții deosebite de muncă: stres, activitate sub presiunea timpului, expunere la radiații electromagnetice

5. Riscuri implicate de post: expunerea la radiații electromagnetice

6. Compensări: sporuri salariale și concedii suplimentare pentru lucrul sub efectul radiațiilor electromagnetice

D. Descrierea sarcinilor, îndatoririlor și responsabilităților postului

1. Sarcini, îndatoriri și responsabilități:

a) coordonează activitatea de îndeplinire a sarcinilor ce revin serviciilor, compartimentelor pe care le are în coordonare;

b) contribuie la elaborarea și actualizarea concepției privind organizarea și desfășurarea activităților din domeniul specific;

c) prezintă spre aprobare directorului Direcției documentele de organizare și planificare a activităților structurilor pe care le coordonează, precum și acțiunile ce implică cheltuieli materiale și financiare;

d) organizează și conduce, săptămânal, ședințe de lucru și de analiză la nivelul structurilor coordonate;

e) prezintă directorului Direcției propuneri privind recompensarea personalului subordonat care s-a evidențiat în executarea sarcinilor;

f) organizează, la ordin, și conduce activități de îndrumare, control și evaluare a activităților de comunicare la structurile din *M.A.I.*;

g) concepe și urmărește derularea programelor de cooperare în domeniile din competență, asigurând dezvoltarea sistemului relațional;

h) răspunde de ordinea și disciplina în cadrul componentelor pe care le coordonează;

i) prezintă periodic informații/analize directorului Direcției privind activitatea profesională.

E. Standarde de performanță asociate postului

1. Indicatori cantitativi: asigură îndeplinirea tuturor atribuțiilor, sarcinilor și responsabilităților ce îi revin.

2. Indicatori calitativi: asigură un management performant al activităților de relații publice, analiză mass-media, precum și al celor din domeniul presei scrise și audiovizuale.

3. Costuri: asigură planificarea, organizarea și desfășurarea activităților specifice, cu respectarea și încadrarea strictă în limitele resurselor materiale și financiare aprobate în acest scop.

4. Timp: îndeplinește atribuțiile ce îi revin în timpul programului de lucru; aloacă timp cu prioritate pentru activități de proiectare strategică, îndrumare și control al activităților de comunicare publică.

5. Utilizarea resurselor: antrenarea personalului în activități de concepție, analiză și sinteză; dezvoltarea la subordonați a sentimentului de loialitate față de instituție și a integrității morale

6. Mod de realizare: individual și în echipă, în colaborare cu alte structuri ale aparatului central al *M.A.I.*

Director,

.....
Titularul postului,
.....

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea Procedurii de certificare a declarației privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare, precum și a modelului și conținutului formularului „Certificat privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare”**

Având în vedere prevederile art. 2 din Instrucțiunile de aplicare a prevederilor art. 11¹ din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor europene nr. 204/2011,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 11¹ din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare, și al art. II alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.135/2011 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de certificare a declarației privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Certificat privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare”, cod 14.13.23.02, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de utilizare și de păstrare a formularului de la art. 2 sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Organul fiscal emitent nu răspunde de realitatea și eligibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferente operațiunilor din facturile înscrise în Certificatul privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare.

Art. 6. — (1) Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Referirile la Codul de procedură fiscală din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se aplică pentru proiectele finanțate din instrumente structurale, depuse după data de 1 ianuarie 2012.

Art. 8. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală coordonare inspecție fiscală, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și autoritățile de management al programelor operaționale finanțate din instrumente structurale, în cadrul obiectivului convergență, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 11 ianuarie 2012.
Nr. 33.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURA**de certificare a declarației privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare**

1. Prezenta procedură se aplică persoanelor care solicită autorității de management al programelor operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul obiectivului convergență rambursarea cheltuielilor eligibile, reprezentând taxa pe valoarea adăugată nedeductibilă, efectuate de beneficiari în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale.

2. În condițiile prevăzute la art. 11¹ alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare, în vederea rambursării cheltuielilor eligibile, beneficiarii au obligația depunerii, ca anexă a fiecărei cereri de

rambursare, a unei declarații pe propria răspundere privind nedeductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare, certificată de organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

3. Organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală are obligația certificării declarației în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data depunerii acesteia de către beneficiar.

4. Prezenta procedură se aplică numai pentru proiectele depuse după data de 1 ianuarie 2012.

5. Prin *organ fiscal competent*, în sensul prezentei proceduri, se înțelege organul fiscal în a cărui evidență fiscală solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

6.1. Pentru certificarea declarației pe propria răspundere privind nedeductibilitatea taxei pe valoarea adăugată, solicitantul depune la organul fiscal competent, înainte de depunerea cererii de rambursare la autoritatea de management al programelor operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul obiectivului convergență, Declarația privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare, completată conform modelului prevăzut în anexa nr. 2 la Instrucțiunile de aplicare a prevederilor art. 11¹ din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor europene nr. 204/2011, denumită în continuare *declarație*.

6.2. Declarația se completează cu ajutorul programului de asistență, pus la dispoziția contribuabililor gratuit de unitățile fiscale sau care poate fi descărcat de pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice, portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

6.3. Declarația se depune pe suport electronic, care va fi însoțit de formularul editat de persoana impozabilă, semnat și ștampilat, conform legii, în 3 exemplare, din care, după certificare, un exemplar rămâne la organul fiscal competent, un exemplar se depune la autoritatea de management al programelor operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul obiectivului convergență și un exemplar rămâne la solicitant.

7. Cele 3 exemplare ale declarației, însoțite de suportul electronic, se depun direct la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, cu confirmare de primire.

8. De la registratura organului fiscal declarația se transmite compartimentului cu atribuții în domeniul înregistrării fiscale, denumit în continuare *compartiment de specialitate*.

9. După primirea declarației, compartimentul de specialitate verifică caracterul complet și corectitudinea informațiilor înscrise în aceasta. În situația în care din declarația depusă lipsesc elemente relevante pentru analiza și certificarea acesteia, compartimentul de specialitate notifică solicitantul în vederea corectării declarației. În această situație, termenul de soluționare a solicitării de certificare se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării informațiilor și data primirii informațiilor solicitate.

10. În vederea certificării declarației, compartimentul de specialitate verifică în Registrul contribuabililor dacă solicitantul are calitatea de persoană înregistrată în scopuri de TVA, potrivit art. 153 din Codul fiscal, în perioada în care au fost efectuate toate achizițiile ale căror facturi sunt înscrise în declarație.

11. În situația în care solicitantul nu are calitatea de persoană înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, în întreaga perioadă la care se referă facturile înscrise în declarație, compartimentul de specialitate emite de îndată Certificatul privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare, prevăzut în anexa nr. 2 la ordin, pentru toate facturile înscrise în declarație.

11.1. Certificatul se întocmește de compartimentul de specialitate în 3 exemplare și se semnează de conducătorul organului fiscal competent.

11.2. După semnarea certificatului, organul fiscal competent certifică cele 3 exemplare ale declarației depuse de solicitant, prin completarea cartușului de la secțiunea II din formular, precum și prin semnarea de către conducătorul organului fiscal și aplicarea ștampilei pe fiecare pagină a exemplarelor din declarație care se înmânează solicitantului.

11.3. După finalizarea procedurii, compartimentul de specialitate comunică contribuabilului câte 2 exemplare ale declarației certificate și ale certificatului.

11.4. Un exemplar al declarației certificate, împreună cu un exemplar al certificatului, se arhivează la dosarul fiscal al solicitantului.

11.5. Lunar, compartimentul de specialitate transmite organului de inspecție fiscală competent copii ale certificatelor privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare emise și ale declarațiilor, pentru a fi avute în vedere în acțiunile ulterioare de inspecție fiscală desfășurate la respectivii solicitanți.

12. În situația în care unele facturi înscrise în declarație au fost emise în perioade în care solicitantul are calitatea de persoană înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, compartimentul de specialitate transmite declarația, însoțită de o adresă în care precizează data înregistrării în scopuri de TVA a solicitantului, organului de inspecție fiscală competent.

13. În situația în care solicitantul are calitatea de persoană înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada efectuării tuturor operațiunilor ale căror facturi sunt înscrise în declarație, compartimentul de specialitate înaintează declarația organului de inspecție fiscală competent, în vederea certificării nedeductibilității taxei pe valoarea adăugată.

14. În situațiile prevăzute la pct. 12 și 13, compartimentul de specialitate transmite declarația organului de inspecție fiscală competent în aceeași zi în care solicitantul a depus declarația.

15. După primirea declarației, organul de inspecție fiscală competent efectuează o cercetare la fața locului, la domiciliul fiscal al solicitantului, în condițiile art. 57 din Codul de procedură fiscală.

15.1. La efectuarea cercetării la fața locului, organul de inspecție fiscală competent verifică următoarele aspecte:

a) dacă facturile înscrise în declarație sunt înregistrate în evidența contabilă a solicitantului;

b) dacă TVA aferentă facturilor înscrise în declarație a fost înscrisă ca deductibilă în deconturile de TVA depuse de solicitant la organul fiscal competent;

c) dacă operațiunile înscrise în declarație sunt cuprinse în sfera de aplicare a TVA, contribuabilul având drept de deducere, potrivit prevederilor titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Codul fiscal — în cazul în care pentru operațiunile respective nu a fost încă depus un decont de TVA sau operațiunile nu au fost înscrise în deconturile de TVA depuse.

15.2. Pe baza constatărilor înscrise în procesul-verbal întocmit ca urmare a cercetării la fața locului, organul de inspecție fiscală competent emite certificatul privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2 la ordin. În certificat se înscriu numai facturile pentru care TVA este nedeductibilă, potrivit legii, sau nu se înscrie nicio factură pentru situația în care TVA aferentă tuturor facturilor este deductibilă.

15.3. Certificatul se întocmește în 3 exemplare și se semnează de către conducătorul organului de inspecție fiscală competent.

15.4. După semnarea certificatului, organul de inspecție fiscală competent certifică cele 3 exemplare ale declarației depuse de solicitant, prin completarea cartușului de la secțiunea II din formular, precum și prin semnarea de către conducătorul organului de inspecție fiscală și aplicarea ștampilei pe fiecare pagină a exemplarelor din declarație care se înmânează solicitantului.

15.5. După finalizarea procedurii, organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului câte 2 exemplare ale declarației certificate și ale certificatului.

15.6. Un exemplar al declarației certificate, împreună cu un exemplar al certificatului, se transmite organului fiscal competent, în vederea arhivării la dosarul fiscal al solicitantului.

**CARACTERISTICILE DE TIPĂRIRE,
modul de utilizare și de păstrare a formularului
„Certificat privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor
cuprinse în cererea de rambursare”**

Denumirea formularului: Certificat privind nedeductibilitatea TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare

Cod: 14.13.23.02

Format: A4/t1

Caracteristicile de tipărire:

— pe o singură față;

— se utilizează echipament informatic pentru editare.

Se utilizează: pentru certificarea nedeductibilității TVA aferente cheltuielilor cuprinse în cererea de rambursare.

Se întocmește în: 3 exemplare, de către compartimentul cu atribuții în domeniul înregistrării fiscale/organul de inspecție fiscală, după caz.

Circulă:

— două exemplare la contribuabil;

— un exemplar la organul fiscal.

Se arhivează: la dosarul solicitării.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	144	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	435	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.800	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2012 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000
Autentic+ExpertMO	130	330	830	1.990	4.380	1.300	3.250	8.130	19.510	42.920

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600
Autentic+ExpertMO	150	380	950	2.280	5.020	1.500	3.750	9.380	22.510	49.520

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia

50 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 529366